TVEIR
Kvedling-
AR,
Ordter af þeim Gaafurijka Guds
Orda Kieñemañe,
Saal. Sr. Jone Magn-
US-SYNE
Ad Laufaase.

1. Kvæde, Hvorneñ Madur skal brwka
Audeñ Riettelega:

2. Typus Morientium, Edur Dauda-
Doomur allra Adams Barna.

Selst Alment Jñbunded 4. Fiskum.

Pryckt aa Hoolum i Hialltadal,
Af Halldore Eriksſyne.
ANNO M. DCC. LV.

Landsbókasafn

Eph. V. v. 19.

Taled hvør vid annañ med Psalmum, Lofsaungum, og Andlegum Kvædum, Syngiande og Spilande DRottne i ydrum Hiørtum.

LECTORI SALUS.

Hier koma þier Goodfwse Lesare fyrer Siooner, Ei ny, helldur þier Okiend Lioodmæle, Þess Gaafurijka Guds Kieñemañs, Saal. Sr. Jons Magnus-Sonar i Laufaase, Bæde fyrer Medalgaungu Ehrugøfugs Syslumañsens Sgr. Jons Jonssonar i Grenevijk, Og hiñs, ad mier sijnast þau vel þiena til Uppvakningar þessare Ælld, Er full sijnest af Vangiætslu siñar eigeñ Velferdar, og Gyrnd Holldsins med Fysn Augnaña, og Drambsømu Lijferne, 1. Joh. 2. v. 16. Og eru þau fyrre uñ þad, Hvørneñ Madur riett skule brwka Audeñ, So þeir sem vilia verda Rijker, adgiæte sig, þeir falle ei i Freistne og Snørur, Og i margar Faavijslegar Skadsamlegar Gyrnder, Þær ed Mañenum dreckia i Fordiørfun og Fordæming, Þvi hun er Root alls Ills, 1. Tim 6. v. 10. Og rædur þeim til ad safna sier Fiaarsioodum aa Himnum, hvar Mølur fær þeim ei grandad nie Þioofar epter grafed, Matth. 6. v. 20. Og breite epter Zachæo, ad giefa til Faatækra af Ydrande Trwudu Hiarta, Luc 19. v. 8. Ad þeir giøre sier þaa Vine er take þaa sijdañ i eilijfar Tialldbwder,

Luc. 16. v. 9. Eñ þau Sijdare, Hvørsu øllum sie aasett Einusiñe ad deya, Hvørshaattar sem þeir eru, Meire edur Miñe, Eñ marger sie Athugalanser þar um̃, og þvi deye marger Oforvarandis med þeim Rijka Bwra, Luc. 12. v. 20. Hvørs vegna hañ hroopar sem Eiñ Vaktare aa Jerusalems Mwrveggium, Er alldrei þeiger Dag nie Noott, Esa. 62. v. 6. A medañ hañ lifde, Nie fyrer sijn Verk i Grøfeñe, ad hañ kalle til þeirra Hyrdulausu Syndara, so þeir adgiæte þad JEsus stendur fyrer Dyrum þeirra og klappar uppaa, Ad ef nockur heyrer hañs Raust og lijkur upp fyrer hønum, þa vill hañ iñgaanga og Kvølld-Verd med hønum hailda, Ap. 3. v. 20. Og snwe þvi til hañs fraa Vinskap Veralldareñar, Sem er Fiandskapur i giegn Gude, Jac. 4. v. 4. Og adgiæte Tijdena, Þvi hun er vond, Og Endurkaupe þa hendtugu Tijd, Eph. 5. v. 16. Med þvi ad giøra Ydran, Þvi Himna-Rijke er naalægt, Matth. 3. v. 2. Oska eg þetta Verk þiene so Gude til Dyrdar og hañs Børnum til Velferdar], sem þad er Hiartañlega af Authore intenderad, Og life so

Allra Guds Barna Þienande
Fyrerbidiare i DRottne.

Hoolum D. 25. April.
Anno 1752.

Halldor Brinjolfsson.
Sup. Hol. St.

* * * * * *
* * *

Kvæde

KVÆDE/

Hvorneñ Sa Rijke skule brwka Audeñ sier til Gagns og Gude til Dijrdar.

Vgdu hiñ Rijke ad Hogum þijn,
Og hafna ecke Raadum mijn, A
medañ þier Audnun skijn, a Epterlætes Dege; A Luckuna so lijta skallt,
Laun heñar er morgum vallt, Þier fraa ollum Hofmood hallt, a haalum gaar þu Vege, Jeg veit Jardar aungvañ Seim,
nie Eign i Heim, Sem ecke tapast meige.

2. Gaadu ad hvadañ Gotzed er, Gefed og lagt i Hendur þier, Hijngad komstu i Heimeñ ber, hvorke med Gull nie Klæde,
Eñ fiaadañ hefur Gud þig giert, so Giæfu-Madur ordeñ ert, Packlætis er þetta verdt,
ad þyggia soddañ Giæde, af Hædstum taka Loflegt Lien, og lofa hañ i gien, Er Lucka og Heidur bæde.

3. Gior þvi Pock fyrer Sælu og Seim, Sætum Laanar-Dottne þeim, Og

alldrei um Efe hans Giædsku gleym, sem Goods þier una villde, Og Fie-Pund sitt þier fieck i Hond, So fyrraſt mætte Neyd og Grond, Þornunar sem þvijnga Aund, Og þad er ein bleſſud Mildde, aſetiande af Aſt og Trw, ad Audlegd su, þig ei fordæma kyllde.

4. Nu fyrſt þu i Sooma-Seſs, settur ert og hellſt til þeſs, ad þu Rottne Dyrd ar-Veſs, Med David kuner færa, Farſælldareñar færdur til, Ef Framferdeñ er Gude i Vil Frægdar er þad fagurt Spil, af Fienu sig ei stæra, Sem þier er Liens eñ Añar aa, Peſs glogt skal gaa, Gud hefur Audmykt kiæra.

5. Myndadu fyrer þier Mismun þañ, Hvad margt hefur þu yfer Fautækañ, Ad þig vanta eckert kañ, A Til-Laungun þijna, Klæde sem þu kallar Seck, Og Koſt sem suarar under Beck, margur alldrei Felaus feck, Falt i Naudsyn sijna, Su Umhuxun Soomalig, aa þraalega þig, Til Packlætes ad brijna.

6. Ef

6. Ef ad þessa ecke er giætt, Audugum er vid Falle hætt, Heilin spiller Hunaung-ed sætt, Ef haglega Meñ ei neyta, Blessan ORotteñs Audureñ er, Eñ Andskoteñ þo so med fer, Þar vr verdur Pyrne-Kier, Þeim sem illa breita, Nædar-Sæde nid-urkiefst, Eñ Villañ vefst, Von uñ Hyggiu-Reita.

7. Klemur so til þad Christur tier, kyn-ia torvelldt Rijkum er, Mañe samañ vid Himna-Her, Hialpræedes ad niota, Og St. Paall hefur svarad þvi, ad sa fyrer Gude ei er frij, Snsrur falle Otal i, So ei mune Hauskeñ prioota, Nema Flærdar flye Brugg, Med Otta og Ugg, So eilijft Gott meige hlioota.

8. Þo Agiarn hafe Eignar-Þroott, Alldrei er honum i Giedenu roott, Þad Naalkureñ giorer su nydleg Soott, Sem nægst ei friælst ad þyggia, hreñer þvi allt sem Hond til nær, Og huxast vera betur fær, Ef wte hefur allar Klær, So eitthvad hafe ad tiggia, Epter þessu ætijd preyr, ad

odlast meir, Eñ i honum kañ ad liggia.

9. Agiarn dyrkar Greylegt God, Guds Footredur sierhvort Bod, dyrra Hluta, Dauda-Mod, er daarlega feingeñ Audur, Heimskur er sa sem hafnar thvi, Herra vera og Drottna fry, Eñ sæker ad heita Svijña Py, af Sooma og Dygdum snauður, Gijrugur fyrer Kalf og Kw, Hañ kastar Trw, Kvelst eptera daudur.

10. Audur thiñ er Umbods-Fe, attu thvi med Trwlynde, Bijstijra so svarlegt sie, Sañañ Reikning standa, So dyrkast sa sem Laned lier, Liggur Vande sa a thier, Ad honum thyke sooma sier, Syslan thiña Handa, og thar med hafe af Naungeñ Not, Og Neydar-Prot, I Naudsyn aliggianda.

11. Peim sem Peninga Laan er lient, Liggur a ad ackta Prent: Heita ma thad Heilog Ment Hvorn sem gyrner læra, Utvegaña Erlegheit, Eg set hier a Fyrsta Reit, Froomlega alls ad fara a Leit, Po fijse Meñ ad næra, Losleg Veitsla añad

er,

er, Sem wtheimter, Onijdsklega ad tæra.

12. Pridia sem ad Porf er aa, Peim hinum Riika ad ad gaa, Ad allfwser sieu af ad siaa, Øllu Peninga-Safne, Pa allra Giæda Eigandeñ, aptur heimtar Reikning siñ, Og alltijd þeynkia aa Enderiñ, Sem i aptara situr Stafne, huxa ad skilia Verked vid, Med Svoma-Sid, Og sofna i HErrañs Nafne.

13. J Utvegunum þad ackta ber, Audureñ hvor ad bestur er, og þvi fyrst ad safna sier, sem Mañ leingst kañ nioota, Pad er Saalar Gagn og Gotz, sem geingur laangt yfer Holldlegt Hnoss, Eins og Skyn hins skiæra Liooss, Skugga og Dim̃u flioota, Edla Heppne er þad good, Pañ eignast Siood, Sem alldrei naaer þrioota.

14. Hvor sem fasta hefur Villd, Ad hondla saña Rijkdooms Snilld, Peynkia skal um̃ þa Fordilld, sem Porf kañ alla ad bæta, Sem er ad eiga Sañañ Gud, Og Saalar i honum Haa-Fognud, Er sw Heppne aanofnud, þeim Orda DRotteñs

giæta, Allra Giæda Nægtum nær, Saa Naad hañs fær, so Neyd kañ eingeñ græta.

15. Ef þu villt þig vante ei neitt, vertu þier wte um̃ þetta Eitt, sem þier gietur Sælu veitt, Þa Silfur og Gull þier hafnar, Þad Giædsku Naad er Grædarans, Glede og Fridur i Anda hañs, sem Riettlæter Saalu Mañs, So i Sætleik þeim hun dafnar, Añad noog þeim æ til-leggst, Og alldrei bregdst, Sem Aude þessum safnar.

16. Og so þu hier um̃ verder viss, Ad Vinaattu Guds ei farer aa Miss, Raad er þier hañs Riettlætis, Rijkuglega ad leita, Hvad þu giorer, Ef HErrañs Raust, heyr er Forsoomunarlaust, So Von og Trweñ verde hraust, og vel lærer ad breita, Þvi Spaamaña og Moysis Maal, Kañ menta Saal, Og mikeñ Froodleik veita.

17. Moysis Logmaal kieñt af Klerk, þig knijr ad frama Gudleg Verk, Þvi Vand lætingeñ striid og sterk, straungum hootar Doome; Eñ Siaaendaña Sagner um̃ Christ, Synda Bætur tiaa þier fyrst, Eñ

ept-

epteraa so þier iñrætist, allra Dygda Bloome, Jña þær hvørium Edla Hag, aa ytsta Dag, Um̃gieſst saa hiñ Froome.

18. Orded Guds sem iñt er hier, Ørva aa Helga Gyrnd med þier, Ad draga þad samañ sem dijrra er, fyrer DRottne Fiaar Hlut øllum, Daadugt sem er Dygda Safn, Dijrgripur er þvi eingeñ jafn, hvar af gøfgast Gudlegt Nafn, Glæpa varnar Føllum, Goodsidadañ Giædsku Mañ, Og Gudhræddañ, J Gude Rijkañ køllum.

19. Þvi Gierseme Tvo i Gude a, Giæ fuprijddur Madur saa, Sem under Soolu eingeñ maa, Øñur þvilijk kioosa, Good Samvitska hid Eina er, Yndes-Sælu Huganum lier, J Lijfe og Dauda Vijle ver, Vijst hefur hun ad hroosa, Erlegheit um̃, Fridar-Frægd, og Gledeñar Gnægd, Sem Geyslum fegurstu Lioosa.

20. Añad kallast Mañord mætt, J Muñe Foolks er þad dysætt, Hefdar þañ og alla hañs Ætt, sem ødlast Lofstijr Pioo-da, Vinsælld meire fylger Frægd, Eñ Fie-

Siood-

Sioodaña stoorre Nægd, Yfersioon peirra leggst i Læad, sem lifer vid Hylle gooda, Odaudleg um Haudurs Hrijng, Er hañs Miñing, Er huxar um peñan Grooda.

21. Alldrei lijda peir Audnu Brest, so Eitthvad Gott ei til-leggest, Sem Utvegu pessa meta mest, Maaleñ Helg pad saña, Andleg Dijrdar Ahyggia sw, Er samfost vid Helga Trw, Epter Standed, Hws og Hiw, Hiaastod Guds peir kaña, Erfides Blessan ei hier bregdst, Eñ allt til leggst, A Jord Lifande Maña.

22. Huxun oñur Hollde i Veg, hvorium einum porf er mieg, epter hina er Leyfeleg, Ef Lyder ad riettu hyggia, Lijkaminñ verdur ad lifa vid Braud, Lijka Klæde, Dryck og Aud, hiaalpad gietur ei Hondeñ snaud, Hinum sem aa kañ liggia, Eñ Gud Audæfa Gumnum ber, aa goodañ hier, Grundvoll uppaa byggia.

23 Fyrsta Medal Fiar-Aflans, For Sogn epter Skaparans, Atburder eru og Erfide Mañs, sem aller hlioota ad drijgia,

Po

Þo Meñ take Aud i Arf, wtsooast ef þrijt-
ur Starf, Eingeñ Madur sier ætla þarf,
Amstur Hellds ad flija, Nema hañ sijn-
um Eignum aa, Vilie ætijd siaa, Eydslu
hvorn Dag nija.

24. Þvi Ydiuleysed wtarmar, Eydest
þvi sem safnad var, Eckert gagnlegt iñpack-
ar, Ohrifnadureñ slæme, Eñ Audnugipt
er Añrijkid, Ef epter S t. Peturs Sid, I
HErrañs Nafne haft er vid, Sem Heilog
votta Dæme, Tabl og Spil eda raadlaust
Reik, Med Læt og Leik, Lijtt tel eg Hygg-
num fæme.

25. Overdugur etur Mat, Sa Ydiu-
lause er þioonad gat, Sem Rijkur Madur
vid Riette sat, Reyndur ad morgu Illu,
Oneiningar Edled sioott, Andlegañ deyfer
Hugvits Proott, Eñ aa Limena safnar
Soott, Og sefur i Lasta-Villu, Satan
sijnum Sessunaut, Þeim svortum Gaut,
Sæta kvedur Dillu.

26. Eñ Soome bæde og Sæla er, siña
Verka ad neyti hver, Og odrum tære so

med

med sier, Soddañ Afle er goodur, Eitthvad Gott skal ydka saa, sem Aud og Rijkdoom gyrnest faa, Og Hond eda Muñeñ hier til llaa, ad hiaalpa sijnum Broodur, Þeim ed Lijkams lætur ei Starf, Saa læra þarf, af Lestre ad verda froodur.

27. Ut af goodre Lærdooms Lyst, Lydur margur uppbyggist, Lund er sumra þar til þyrst, Ad þyggia Tilsogn skijra, Þvi er Blessud Booka-Ment, Besta Naam þeim hun er lient, Grañvitrum ad gieta kieñt, Giæfu reikna eg dijra, Aform slijkt eins Audugs Mañs, Kañ opt til Sañs, Audnu frægre stijra.

28. Añad þad sem audgar Meñ, Er Peninga Vijxluneñ, Kaups og Solu Tijdkun Tveñ, Er tijdt fer Maña aa mille, Og verdur margra Hondlun haal, þa hier vid blandast Okur og Taal, Er i Voda Æra og Saal. Agyrnd nema Meñ stille, Sem allrar Vondsku er Uppraas lioot, og Under-Root, Og Audar vestur Kville.

29. Morgum hefur mistekist, Mam̃ons-

ons Vinum þesse Lyst, Og hafa fyrer þad Heiller mist, Þeir hondludu ei sem skylde, Uñu þad fyrer Agyrne, sem alldrei sedst af neinu Fie, Þeir alldrei gaadu ad Eruñe, Aungva syndu Millde, Odlast hafa illañ Room, Fyrer Opockadoom, Þo allar Hyrdslur fylde.

30. Eigeñgiarn fyrer utañ Prett, alldrei lifer i nockre Stiett, Hugur hañs kañ ad hondla riett, Hvorke vid signie adra, Agyrnden uñ Heimsens Hrijng, Er Haturlegasta Svijvirding, Allra Skaña Uppfylling, Eitrud Heliar Nadra, Stodvast alldrei stelvijst Grey, So stijnge ei, Þo Stundum laatest smiadra.

31. Agyrndeñ þad Feygdar Fool, flestra Lasta Hofud-Bool, Brita Christi Bana-Ol, Bolvud Aura-Gijpa, Rængsa Stiwpa Riettlætis, Riettnefnd Foestra Helvijtis, Alldrei geingur Jlls at Mis, Þo Audlegd hyggest grijpa, Hugar-Kvol og Svefnlaus Swt, Med Erli wt, Æfena giorer slijpa.

32. A-

32. Agiarn Madur er alldrei sæll, Og aungvum goodum Naudum dæll, helldur Mamons Þy og Þræll, og Þiootur allra Laga, Þvi ollum syner Oisfnud, Einka vestur þo vid Gud, Þess Illska verdur ei wtmaalud, Sem allt vill samañ draga, Og good verda Afdrif hañs, Eñ Aura Fans, Mun yfer hañs Syndum klaga.

33. Agyrnd slockur wt Andlegt Traust, Opt Mañ lætur sofa laust, vijlar bæde Vor og Haust, þvi vantar Naudsyn alla, Aungvu añ nema illum Ploog, Ynde hefur af Frænda-Roog, Heims Kuijnglañ er heñe ei noog, Hier fyrer mau hana kalla, Gyñungaña Gaped strijdt, Med Gyned vijdt, Glotunar Stig og Palla.

34. Fyrer Faare þvi sem frau er nu sagt, Froomer Meñ sig take i Vakt, Eingeñ leyfe Aud og Makt, Til Agyrndar sig hneigia, Rentu þa sem Niettvijs er, Rijker laate nægia sier, Ef frekara hafa, fer þa ver, Med Fullnade mau þad segia, Þad smilla wtvegast, mun Oblessast, Audugur lijka deya.

35.

35. Abate þad ædstur er, sef Gudhræd-slañ medfylger, Vera til Frids i Heime hi-er, Med Hlutskipte riettseinged, Añar Afle er til sañs, Arnar-Fiodur i Gootze Mañs, Straka-Sioodur og stoleñ Fans, stendst hañ ei vid leinge, med Okre og Raane sagt er: sedst, Med Sooma og gledst, Sialldañ Pridia Afspreinge.

36. Sa Raanglaate Raads-Madur, Roogs vard fyrer þwngum Knur, Og iñ-añ Skams þvi Af-sviptur, ollu Regimen-te, Ofrægd leggst a Agiarnañ, Illt Nafn hefur Bloodsugañ, Hia O-sañgiornum Æru-Bañ, opt og Tijdum lendte, Oraad-vandur Aura-Hviñ, Med Sooma siñ, Sialldañ Alldur endte.

37. Med Añars Skada ad audga sig, Er Fiegyrne merkelig, Vid þvi Brooder vara eg þig, Ef vilttu Goodu safna, selldu ei Gud og Saalar Aud, so i burt fyrer O-frialst Braud, Betre er Hyrdsla af Eig-um aud, Eñ i Agyrndeñe ad kafna, Vijst er alldrei viñande, Fyrer fallvallt Fie, fog-

rum Kiærleik hafna.

38. Herra Mam̃on hefur þañ Sid, honum þo grijpe margur vid, sijnum Prælum lijted Lid, Laungum trw eg syne, sefar hvørke Sorg nie Kijf, Fyrer Satans Slægd er eingeñ Hlijf, Allra sijst kañ leing la Lijf, Þo Lyster allar beine, Daudum giefur ei Drupnis Hlass, Eirn Dropa Vatns, Diofulleñ þo þa pijne.

39. Þvi er sæ sæll er siñ Fiærhag, med Sooma eykur um̃ virkañ Dag, Metande so Medal-Lag, Mein ef eingeñ bijdur, Riett lætes sæ rær æ Mid, Ræner ei Neiñ þañ hondlar vid, Heidursverdug helldur Grid, Hollun fær ad sijdur, þioonar Gude Lioost og Leynt, Med Hiartad hreint, Hvar æ mest þo rijdur.

40. Hygdu hiñ Rijke hier næst ad, hvørsu þier er tiltrwad, fara vel med Fie-Pund þad, fiell þier til Um̃ræda, Hvørt sem þad er Afle eda Erfd, Er fyrer Drottne mikels verd, Gootz og Peninga good Medferd, Eñ Giæfu Megn hiñs Fiæda,

Med-

Medal-Hoof sem metur mest, I Mata flest, er marghæfast til Dauda.

41. Geimare skal goodur hañ, sem gisrer D Rotteñ Fierijkañ, So hvorke Aud nie Eigandañ, sw Oblessan heimsæke, Ad Overkuneñ ill ad siaa, eyde þvi sem nijta maa, soomer betur ad sa ed a, sijnar Byrgd er ræke, Aungvum þienar Efne spillt, og a þvi skyllt, Orækslañ vid Klæke.

42. Morgu verdur spillt i Sporn, fyrer Spiolleñ lijdur margur Porn, Fyrningeñ er Fwagiorn, Fullreynt er þad vijda, Rid og Molur rijra Aud, Roinan kom i Himna Braud, Fordum sem Gud fyrerbaud, ad fyrnast skyllde oa bijda, Afgaangs Leyfar vakta vel, Jeg Varwd tel, Vijst nun Fiandum hlijda.

43. Reikna maa þad Rausnar Mid, ad Rijkes-Meñ hafe Josephs Sid, I Ar-Giædskuñe ad auka vid, Afgaangs Nægter sijnar, So Byrgder hafe ad biarga Lyd, og bæta Porf i Oars Tijd, Stundeñ sw er fræg og frijd, Fie-Heill sijdur dvij-

nar, Æsku Groodans Um̃skok sum, aa Elleñ hrum, Eru þad Gaatur mijnar.

44. Audugum Mañe illa fer, ad eiga meir eñ hagnijter, og Gaafur skiem̃a Guds fyrer sier, Gootz þess eingeñ nijtur, sem þeir giora, er feygia Faung, Eñ Fatlaus Skiepna morg er svaung, Medferd sw er meir eñ raung, Maklega þyggur Vijtur, Vondur Pioon sem grefur i Grund, þad gooda Pund, Sem wr Giæda Bruñe flijtur.

45. Oñur er Prijde Audlegdar, I allre Neytslu ad vera spar, Og varast Ohoof Vellystar, Þo veita sier þad meige, Þvi Of-sælañ hun er til Sañs, þad illa Dæme hiñs Rijka Mañs, Eirn Gaang-Limur Osoomans, Sem anar aa breidum Vege, Verra er ei i Vana lagt, eñ fraaleit Frackt, Og Fraass aa hvorium Dege.

46. Draattur Klæda Dijrendis, Er Daarlegt Merke Siergiædis, Audugum snijst til Amælis, ef yferfram̃ Hæfe brasta, Þvi iñan under er Ohrein Molld, Sem epter Daudañ hnijgur ad Folld, Sveipan

vottar

vottar ad Syndugt Hollð, vid sig hefur
Blygdan fasta, Af þvi dreissa ei er Vit,
Sem eyder Slit, Onijtt med Sijdasta.

47. Hvor til Fata Efne aa, Og ytra
Skarte hroosa maa, laate og iñra Soom-
añ siaa, Sem er Hugar Giæde, Þo Þaa-
Fugls Fidred prwnke hier, Þrijdeñ Saal-
ar ædre er, Sem HErrañs Auga i Hug-
anum sier, og heiter Brullaups Klæde,
Saa sem Nocktum skeinker Skiool, þeim
skrijdest Kiool, skijra þad Heilog Fræ re.

48. Sællijfe ef Meñ sækia fast, sañlega
veiter Epterkast, Vid ædstañ Gud þeir
Ovilldast, Sem elska Holldlegt Geinge,
Hvort ed saurgar Saalu Mañs, Soott-
um velldur Lijkamans, Giñer marga i
Glæpa Dans, Grandlaus er saa eingeñ,
Er sockur i þañ Satans Pitt, Þvi sijdst
er fridt, ad sitia þar nidre i leinge.

49. Hefur hañ aa sier Svijna Sid,
Saa ed brwkar Ohoofid, Med Gudlegre
Æru gofgar Kvid, giorer so Holldsins
Vilia, Gledskap lætur glepia Swt,

Grædged hefur fyrer Perre-Klwt, Sitt Gooda tekur i Ølewt, aller meiga pad skilia, Eñ pessleg Dyrd er vasen i Vom, og verdur ad Skom, sem valla tekst ad dylia.

50. Soomalegt, pad sijnest mier, ad sa sem Margaudugur er, Gladt med Hoofe giore sier, Guds i Otta stundum, Vinum med sier Veitslu-Plag, veite og hafe goodañ Dag, Prijddu sijñ so Helger Hag, hijrer a Fagna Fundum: Glooudu i Skarte gefuger Meñ, Sem greiner eñ, Pa giptast dijrum Sprundum.

51. Sijdryckiañ er Sioonlaus mieg, Saurgar allañ Mañsins Veg, Banvæn Grisia og bolvanleg, Bwks Nijding og Saular, Sem Loths og Noa bagade Born, Bornum Jobs var miog Ofgiorn, Holoferne i Heliar-Tiorn, pratt og droo a Tsalar, Illa Nabals aumañ Hag, og eñ i Dag, Otal margañ kalar.

52. Nijkes Foolke Nijsd er hent, Rykted verdur añars brent, Pvi pad hefur Christur kient, Kiærleiks, Verk ad æfa,

Eñ

Eñ ef Madur Eigna haar, ca Alnum sijnum miog er saar, Adkast fær, og eirneñ Daar, Og er pad vesol Giæfa, Tijmuleyse tel eg pañ Brest, Sem megnar mest, Meterd nidur kiæfa.

53. Hvad skal korgum Hunde Fie, sem Hialp vill aungva lauta i Tie, Nabals trwe eg pad Nafn-Boot sie, Nauminge ad heita, pesse lifer sialfum sier, saer litlu, upp pvi skier, ecke af pvi nema Osæmder, po Alna safnest Reita, Er honum pad Aura-Kad, i allañ Stad, eins og Madka-Veita.

54. Mañon ietur wr Miñe Brioost, mestur nær hañ samañ droost, Reynslañ gomul liet pad lioost, Lijder eñ nu siña, pess Mañs Nijfd i Sælu svaf, Pa Sælldum hafde meira af, sem Orlautlegar audur gaf, medañ autte laangtum miña, Og er pa Hogum illa skipt, og Eru svipt, Audnu-Laaned stiña.

55. DRotteñ glefur sumum Seim, Pvi sañlega vill hañ kaupa ad peim, ad bæta hiña Brest um Heim, Byrgd sem hlutu

hlutu rijra, Þvi ætte sa sem eignast flest, Aptur i Stadeñ ad giefa mest, Skyllde þvi eingeñ skioota a Frest, Skapara siñ ad hijra, wtvega sier so Æru og Frægd, med Aura Nægd, Umbun þar med dijra.

56. Mikels af þeim Mañe krefst, sem miked og Gott i Hendur giefst, Opt hafa þeir vid Utlæt kiepst, sem Efne rijrleg hlutu, Almissañ er Æru verd, Eñ Ohockunum Mijnkun gierd, sem aattu stærre Aura-Mergd, þvi ollu færre af nutu, Gagnauduger sem gaafu faatt, þeir glotudust þraatt, Og Gude wr Hende hrutu.

57. Ad eiga og safna einungis, Ecke er Leid til Guds Rijkis, eñ ad giefa er Vottur viss, Væñra Trwar-Giæda, Hinum er Glæpur ad gyrnast Fie, Og giorast fullvel meigande, sem vera goodur Veitande, vill i Augu blæda, Hvar syrer mun Heimenum i, Þad Heliar Bij, Hyrda Pening ad græda.

58. Hvad stodar þañ Heimsens Briaal, sem hafnar ad audga sijna Saal, kiem-

ur

ur ſijdañ i Kvalaña Bæl, Fyrer Kargheit þau hañ villde, Hverke ſedia Hwngradañ, nie helldur klæda nakeñ Mañ, fyrer Siwkum lukte Siñu-Rañ, og ſyrde aungva Millde, Guds i Nafne Geſtum ſijn, þo grætte Pijn, Glotunar-Limurrñ trillde.

59 Athugaverdt er audugum Hal, Utlaut hvorium tæra ſkal, Og grandvarlega ad gæunga i Val, Hver Giofunum vid ſkal taka, So greide fyrſt þad Gude ber, Guds Almiſſu Tijunder, Sem hañs vid þurfa Hws og Her, Hrumra Lazarus Maka, Og Andlegum gieſſt til Uppheldis, ſem i Uñbode Chriſts, yfer Sæalum vaka.

60. Fiandum eingeñ Riſkun rijs, Nie Roomſælld eda nockur Prijs, þo ale æ ſijnu Madka og Mijs, Eda mate Klette og Racka, Eda Gycklum læte Giafer i Tie, Gagnlauſt er þad Orlæte, kiemur i Stadeñ Kalls og Spie, þo kymner lauteſt packa. aumt er ad ſveitaſt epter þvi, Sem Ohocka Bij, J ſig ſijdañ hacka.

61. Gotze þvi er vared vel, ſem vidtek-

ur Immanuel, Ef good Meining og Gudhrædt Þel. Giøfunum fylger medur, Gud ad læne Þreñur þad, Þiggur og mun ei Olaunad, Geimt maa reikna i goodum Stad, Gott þañ Eflaust skiedur, Sijdar meir er sijner Trw, Med Sooma nu, Og Sorgfull Hiørtu gledur.

62. Hygdu hiñ Rijke ad Heimsens Art, Hvørsu Vellyst Gotzs og Skart, Holldsens fellur wr Hende snart, þa Hiervist tekur Enda, Legg þvi alldrei Hug aa Heim, Hañs Fordillder Makt eda Seim, Vijkia hlijtur þu fraa þeim, Þar um̃ vil eg þier benda, Giør þvi so sem goodum ber, so giefest þier, I goodum Stad ad lenda.

63. Eckert hefur þu med þier, Af þiñe Eign þa hiedañ fer, Nema Amæle og Ovillder, Ef illa høndlad hefur, Þvi siwk er epter Samvitskañ, Eñ Saaluñe er þad mesta Bañ, uñed er noog fyrer Abatañ, ef Eigandeñ sig vefur, I Velferdar Faare fast, Og lijdur Last, Fyrer Laan þad DRotteñ giefur.

64.

64. Epter Stundlegt Andlaatid, Eigner gieta ei veitt oss Lid, Jmser taka Aude vid, Og Arfe med sier skipta, Þvi er Saalar Hlutdeilld haa, Huxa meira um̃ Fast-Eign þa, Sem i Daudanum ecke missast maa Og Mañ kañ Angre svipta Hrædsla Guds og Heilog Trw, ad heiter su, Himnesk Audnu Gipta.

65. Clenodium þad kiepstu vid, Komast yfer hiaa Himna-Smid, Sem eg nefne Saalar-Frid, So sofner noogu Rijkur, Af Sañleiks hafer þu Vege villst, Og Veralldar Giædeñ ofmiog hyllst, af Ohoofe eda Agyrnd spillst, Sem Auduga marga svijkur, Bioodtu Gude medañ þu maatt, Audmiwka Saatt, Manassis Dæme lijkur.

66. Med Zachæo lijka syndu af Root, Saña Hiartans Yferboot, Klækium laat so koma aa moot, Kærleiks Verk vid Þiaada, Gotze þijnu Gaat aa haf, Gott hafe sem flester af, Meir fyrer Gud eñ Mañlegt Skraf, aa medañ þu aatt ad

Raada, Epter þijna Affetnlng, Skier Utdeiling, Eingeñ þier til Raada.

(Af Odrum vidbætt.)

67. Veit eg hlijda villtu mier, eñ Vandenockur aa þvi er, Ervidt þvi mun þykia þier, Pitt so Gied ad briioota; Eñ þeink til hvad eg hefe sagt, og so nidur fyrer þier lagt, ad ef þu hefur aa þvi Vakt, Aedra Gotz munt hlioota; Umbreit Siñe ollu þvi, Ef Eilijfd i, Aetlar þess ad nioota.

68. Eg legg hier til Eitt þier Raad, Af Elieser Rabbi tiaad, Þu so faaer þar ad gaad, Þier i Tijma ad snwa: Einum Dege aadur eñ deyr, ydrast og ei syndga meir; Svorudu hoñum Sveinar þeir, Soddañ giordu trwa: Viss ei Dagur være sar, ad vita þa, Vel sig til ad bwa.

69. Af þvi (svarade aptur hañ) Ei ert viss uñ Tijma þañ, Þier eg seige þad med Sañ, Þu skallt strax uñvenda; A Morgun Daudeñ koma kañ, Kome ei þa, aa Ferd er hañ, Pridia Dageñ piñ i Rañ, Þier kañ Gud ad senda; Huxa aa Morg-

um

un hvorn þvi Dag, Þiñ Hrigdar-Hag, Hier Gud vilie enda.

70. Þegar huxar þetta vel, Þig fullvissañ uñ þad tel, Alldrei kiemur Ovart Hel, og alldrei breiter illa; Hiartad laungar Himeneñi, Heims foraktar vera Þy, So þo ætter meir eñ Mý, Mar þig ecke villa; Ande Guds med Hugar-Hægd, Og hvorskins Nægd, Hiartad giorer stilla.

71. Hiartans Lysting oll þa er, Ollum giora riett sem ber, Og wtbijta Aumum hier, I þijns JEsu Nafne, ad þad feinged Oriett var, Og ei hondlad med sem bar, epter verde af ei par, Ert þa Zachæi Jafne, Hier Nadugañ hefur Gud, ad Himna-Aud, Hiñs i Stadeñ safner.

72. Epter þetta eignast þa, Aud og Lifed Himnum a, Er forgaanga alldrei ma, Og þad Svar ad fiña: Blessad iñkom Barn mitt hier, Bwed þier til Rijke er, Utvolldum med ollum Her, Eilifst Lif ouviña, Endurgialldast a þier nu, Þad

wtgafst þu, Til aumra Lima niña.

73. O! hvad farsæll er sa Mañ, ad for lætur Heim aumañ, Eñ kieppest i Edsta Rañ, Einstijg þraungvañ gaunga; Jesum gyrnest hondla hier, Hondladur af JEsu er, Upp þvi leysast Oskar sier, Eilijst Lijf ad launga; I Fride kijs ad fara sem fyrst, ad sina Christ, I Fognud Dijrdar laungar.

74. Honum vijst þar uppe er, Eilijst Lijf, þa hiedañ fer, Utvolldum med Eingla Her, Er Saul þaungad færa, Og þeim Endurleysta Lijd, Er Lofar Gud Eilijfa Tijd, oss þad veite og uñ sijd, Asteñ Drott eñs skiæra, Fyrer JEsum Soneñ sin, I sierhvort Sin, Sie honum Eilijf Æra.

TYPUS MORIENTIUM.

Þad er, Dauda-Doomur allra Adams Barna, Og þad Skylldu Tilkall, Sem Daudeñ a (epter þeim gamla Sattmals Riette,) til allra Lifande Mana, Tijmañlegur, til Vondra og Godra, og lijka Eilijfur, til Vantrwadra og Ydrunarlausra.

Med Lag, Sem Kona Christians Vijsa.

PRÆFATIAN.

Edur Formaals Saungureñ, fra mañ til Stefiaña, Tuttugu Vers.

HEyrdu Verold Guds hvellañ Room, Heyrdu þiñ straanga Dauda-Doom, Hug þiñ bid eg tilhneiger, Eru þad meir eñ Ordeñ toom, Sem Almæattugur Gud seger.

2. DROTTeñ mig sette eirn Voku-Vord, til Vitnis kalla eg Himen og Jord, Jeg vil sijn aller giæte, Vær erum Christi vesol Hiord, Veiker aa haalu Stræte.

3. HErrañ seger þu hroopa skallt, hvad epter añad so þraavallt, Foolk mitt, sijn Forlog lære, Hef þijna Rodd upp hæatt og sniallt, Herlwdur so sem være.

4. Vertu so fyrer þijns HErra Hond, So hefur þu frelsad sialfs þijns Ond, Eñ ef þeir sig ei bata, Blijfur yfer þeim Blood og Synd, I Bol hvort sem þeir rata.

5. Logmaalsins hvella Lwdurs Hlioood, Læt ei giorvalla Heimsins Piood,

Heyra aa Hiaalpar-Dege, So ad i heita Heliar Glood, hrape Meñ sijdar eige.

6. Saa Eyru hefur hañ hluste til, Harma-Kvædis sem eg nu þyl, sijnar hvor Synder sorge, Vær erum Børn eg byrta vil, aa breidu Veralldar Torge.

7. J Sældar-Hwse Sorgar-Dans, sialldañ heyrest þvi Roomur hañs, halldeñ er Hrygdar Efne, Af þvi ad Gledeñar Stygd og Stans, Stendur Mañe fyrer Svefne.

8. Eñ Hysked Veralldar Høfud ært, J Huxunarleyse sefur vært, Villt af Vellystar Draume, Þvi mun ad hlijda þeige kiært, þessum Haavada Glaume.

9. Baasunuñar hid harda Hliood, hrellde stoormiøg Jsraels Piood, Fordum hiaa Sinai Fialle, Skrugguleg maa skie Løgmaals Liood, Lijtt-sviñum i Gied falle.

10. J Hamse bestum Heimureñ er, þa hvørke Gud nie Moysen sier, Uggande aungvañ Vansa, Holldsins Atviñu þegar ei þver, þess aa mille maa dansa.

11. Ur Peninge Meñ þa giora sier God,
Gofgande lijted HErrañs Bod, aum eru
þau Aarons Dæme, halldande Gulled Ha
mingiu Stod, Heidran tilleggia Seime.

12. Lijkameñ er ea Lysting fws, ad lei
ka spila og drecka af Krws, J Gledeñe seg
er hañ sæmra, eñ Saaluñe Mañsins Sor
gar Hws, Sællra er og heilnæmra.

13. Holldleg Mañeskiañ heimsk og ill,
HErrañs Anda sig eige vill, vijta og venia
lauta, Keñiootts Born vilia Klapp og Dill,
Kalyrde i aungvañ Mauta.

14. Þo Heimenum þetta hvimleitt sie,
hlustum vær til med Kostgiæfne, opt, Eñ
ei Einusiñe, Kiærer Brædur þad kañ vel
skie, kome ad Sogu miñe.

15. Take Meñ sig nu vel i Vakt, ea
Vijsbendingum Guds hafed Ackt, Sæll
er nu sea þvi giegner, adur Riettlætis
megnest Makt, Misgiorder ollum hegner.

16. Drogum þad ei i Dul nie Grun,
DRotteñ sier giorer ei Mañamun, Hañ
vill Hialpa og Nada, So eingeñ rate i

Heliar Hrun, Ef hañ maa siaalfur raada.

17 Eñ ef Meñ hlijfast alldrei vid, illañ ad fremia Synda Sid, Hootun Guds hafa ad Skollum, Þa er skamt HErrañs Hefnda Bid, haanger þad jafnt yfer ollum

18. Hvorke Ande nie Muñur miñ, megnar ad blaasa i Lwdur þiñ, Gud! so til Gagns hañ hlioome; Dijraste Andardraattureñ, DRotteñs til med mier kome.

19. Upplaat þu Varer Miñe og Maal, So Muñureñ Hugur Vit og Saal, tiaae þier Lof af Lietta, Ande þiñ kiær fyrer utañ Taal, Opne mier Vegeñ rietta.

20 Þeñañ Sinai Dunu Dans, DRotteñ laat Hiortu Almwgans, Vekia so vel oss Kvollde, Þa Signadur kiemur Sonur Mañs, J sijnu Tignarvellde.

Fyrsta Stef.

21. Gud i Fyrstu med goodre Hind, giorde Mañ epter siaalfs sijns Mynd, Til Lijfsens hañ so hugde, eñ fraa Drottne hañ datt i Synd, Daudeñ so iñ sier smeigde.

22. A þeim Dogum sem allt Mañkyn,

Elsk-

Elſkade Heim ſiñ falſka Vin, Holldſens Gyrnder og Geinge, Yfer kom Hefndeñ ecke lin, Po undañdrægeſt þad leinge.

23. Drotteñ liet þa ſo doggva a Foll, ad drucknade allt lifande Holld, ſem under bleif Himne berum, eins vitum ad vier Aſka og Moll, aller daudleger erum.

24. Su hædſta Nafnboot hier til Sañs, er Heidur og Vellde Keyſarans, Vill þo Gud vita lauta, Ad Vagna ſijna og Villdes Fans, Verde undañ ſier lauta.

25. Rædur DRotteñ ſea Rijke hefur lient, Raadſtofun gior og Teſtament, auttu nu hiedañ ad hvarla, Hofdingium ollum hier er bendt, Hel mun þa burtu-kalla.

26. I Hiſtorium vier heyrum ſagt, ad haft hafe margur ſtoora Makt, og Valldſtioorn i Verolldueñe, Eingeñ þo bære dyra Dragt, Dauda-Stund riede ſiñe.

27. Valldſtioorneñ hier ſem opt ſier au, Añara Lijfe raada mau, Meñ þad meiga ei reingia, Eñ alldrei var nockur ſagdur ſea, Er ſitt Fior kyñe ad leingia.

28. Kong-

28. Kongur ber sijna Cronu Makt, J Chronicu er þo uñ hñ sagt, Lijf sitt hañ liet Ogladur, Siklings endadest Soome og Frakt, J Samaria Jardadur.

29. Uñ soddañ Hofdingia Sælldar-Hag, Syrachs bevijsast Ordalag, Þvi varnar ei Valld nie Audur, sa krijndur er og Kongur i Dag, Kañ vera a Morgun daudur.

30. Keysarans Frw og Kongs Drottning, Kior hafa som og Afdeiling, Af DRottne, er Dramb mun lægia, Allrar Natturu Eydelegging, ei mun þeim helldur vægia.

31. DRotteñ i sundur dreifer þratt, Dramblætum þo ad sitie hatt, Forgyllt-re klædder Kaupa, Jessabels, atu Hundar hratt, Hollded þa hana draupu.

32. Sw i Sælgiæte situr hier, segiande: Jeg Ein Drottning er, Alldrei mun Angre mæta, Eckiudoomur og Anauder, aungvar skulu mig græta.

33. Eñ þad mun snwast odruvijs-

En-

Enda skal taka heñar Prijs, hootar Hegnareñ straangur, aa Einum Dege med Hefndar Hrijs, hradt koma Daude og Angur.

34. Gaumgiæfed þier Gudlausu Frwr, Giegned mier seger DRotteñ trwr: Þier sem erud Ohræddar, Ydur mun hitta Sorgar Skwr, señ verded þier afklæddar.

35. Hertogeñ maa hier hlusta til, honum fær Daudeñ somu Skil, Guds Ord þad glogt vill segia, Þo honum sie þad valla i Vil, Verdur hañ Eitt Siñ deya.

36. Hormungeñ mun hañ hrem̃a fast, Hrygdar Fate skal klædast, Er þad saa Møttull Molldar, Hañ skal fyrer Sverde Hel særast, So hnijge aptur til Folldar.

37. Edla Foolked med Andlit biart, Eins verdur þo þad þyke hart, under þau Log ad lwta, epter ad laata allt sitt Skart, Og upptaka Sorgar-Klwta.

38. Edla Borneñ i Zions Sal, seger hid Helga Spaadooms Tal, skiær af skijnande Blooma, eins og þad Gull eda Geim-

Steins

Steiñs Val, Sem glooar med allskins Sooma.

39. Hvorneñ bregdst þeim nu Gulled gott, gioraſt ſvipader Leyrſens Pott, ſem bakaſt i Ellde og Oſku, Uñ þa ſo talaſt uppa Spott, ſem elſkudu Peninga Toſku.

40. Droottſeteñ lijka Daudlegur er, Dijr-Gripe tekur ei med ſier, Allt hlijtur epterſkilia, Metnadur hañs ei med honum fer, Molldu hañ adrer hylia.

41. Af ollu þvi ſem yfer komſt haſ, eckert med ſier burtflytia kañ, Eitt Siñ þad aller reyna, Lijfblæañ hylur Lijkamañ, Lagdur i Kiſtu Eina.

42. Uñ Naads-Herra eirneñ Ritning tier, Sem Raunar eru þo vituger, Klooker ſier Hagnad hyggia, Peir munu þad ſem i Eyde er, (aadur eñ þa varer) byggia.

43. Seger og Eſajas eñ, ad Gud mune braatt i ſeñ, Jorſale og Juda eyda, hafande i burtu Hyggna Meñ, Hel mun þa eirneñ deyda.

44. Var nockurn Tijma ſo vitur Mañ, Sem

Sem visse sier Raud eda Hagnad þaũ, Þo margur ad Ment sie frægur, Alldrei gat Neirn eg ansa kaũ; uñislwed sitt Skapa-Dægur.

45. Riddareñ frægur rijdur i Jagt, Reyna mun og þad hier er sagt. Ei stendst haũs Yferlæte, Eins fær Daudeñ haũ underlagt, Og hiũ sem gaar a Fæte.

46. Orded Dæme þess eg vil tiaa: audur skiede i Samaria, Þar var so þwngt Hallære, Ellsæus þvi Eirn nam spaa, Añars Dags noog Braud være.

47. Rædu þa heyrde Næsers Piood, Eirn Riddare nærstur Konge stood, ansa lietst vilia af Vite, Gud ætte ei so gylldañ Siood, Þo Glugga a Himeniñ brite.

48. Rætteſt ad Morgne hin Rietta Spær, Riddareñ stood þa Porte hiaa, Allrar Audlegdar miste, flatur vard under Foolke þa, Foot-trodeñ Heliu giste.

49. Hvor er saa nockur He me i, Sem helldur Lijfe og ey so frij, fyrer Dauda og Vijtes Velde? Obrygdul Von er ordeñ

a þvi,

a þvi, Endast hvor Dagur med Kvolde.

50. Strijds Foringeñ hañ stendst ei þad, Stundeñ Heliar þa kallar ad, Ande Guds a þad kvedur, Verda Ofluger ad vijkia wr Stad, Og veykiast sem Tijdum skiedur.

51. Nær sterkur sitt Andvr Vopnum ver, Vel er þa byrgt allt hvad hañs er, Eñ nær Oflugre astrijder, Harneskiu hañs i burtu ber, Bijter hañs Eigu uñ sijder.

52. Berserkureñ med Boga og Skiolld, bwast ma vid ad Lijfsens Kvolld, yfer mun Eitt Siñ stijga, Hañs sterku Bein munu steypast kolld, Stirdnud til Jardar hnijga.

53. Fordum voru þar fræger Meñ, Fullsterker, Hvorra gietur eñ, Rañer i Risa Moode, Daudeñ þa Otaldrapi señ, Druckndu i Noa-Floode.

54. Syndar-Madur og Satans Barn, Sem ad er mest upphroka giarn, Gude galeñ ad myia, Pad er Paveñ þad Pwkans Skarn, Prette vill jafnañ drijgia.

55. Hañ

55. Hañ mun og so gaunga til Gruñs,
Guds Sonur med Anda sijns Muñs, hañ
mun wr Heime flæma, Po i Heidur sier
hroke uns, HErrañ kiemur ad dæma.

56. Cardinalar og Klerkar hañs, krei-
ka munu i Daudans Dans, Pa frelsar ei
Fiarens Groode, Peir eru ad vijsu seker
til Sañs, I sijnu og añara Bloode.

57. Reide DRotteñs burtrijner þañ,
Sem Riettlæter Tijdum Omilldañ, Og
Fie-Giof fyrer þad þyggur, svipter Riett-
enum Saklausañ, so ad hañ falleñ liggur.

58. Vei þeim sem kalla hid Vonda
Gott, vyrda hid Gooda illt og liott, hall-
ande swrt hid Sæta, Yfer þeim blijfur ei-
lijf Noott, Oktudu ei Liosed mæta.

59. Sa ædste Kieñemañ andast skal,
Pa wt er ruñed hañs Dagatal, Reynslañ
þad sialf og sañar, I Biskupsdoom hañs
og Saungva Sal, setiast skal þa eirn añar.

60. Lærnad af DRottne Lijfs Matier,
Lijka skamtad Prestenum er, Hañ mau sijñ
Helgedooms Skrwda, Lijkt sem Aaron

leggia af sier, Leita Dijrdar Tiakdbwda.

61. Hef þig upp Sverd yfer Hyrder miñ, og hañ sem mier er nækomeñ, Seger hiñ Sañarlege: Sundur mun tvistrast Sauda Hiordeñ, Sorglega æ þeim Dege.

62. Prophetar þeir sem predika Lygd, I Þwkans Villu og Guds Andstygd, Viliande Lyde leida, Þeim mun DRotteñ med Hrædslu og Hrygd, Hrinda æ Veg eñ breida.

63 Pharisæi þier falsleg Grey, Fæe þier bæde Skañ og Vei, Seiger Hyrder Sælnaña, Þier Hræsnarar vñstyed ei, Anauder Helvijtaña.

64. Þier lætest fara vm Lond og Sio, Leided so eirn a Gydinga Trw, Þier blinder Blinda draged, Epter þad verdur hañ Helvijtskt Hiw, Hvort þier hañ med ydur toged.

65. Diækneñ skal og med Saungs Hliood sijn, señ þviad Lijfsens Tijme dvijn, Holldsens þa Gotu gænga, Bwst þvi vel

vid

vid og Trega tijn, Tof eigum hier ei launga.

66. Klaustra-Mvkar med sama Sid, Sijdklædder verda Hels a Mid, sigla þo sieu trauder, Saung-Tolur þeim ei syna Lid, Þa sveipader liggia og dauder.

67. Guds Munur eirneñ gietur þess, vid gooda Daga og hægañ Sess, ei mune ætijd blijfa, Margt þo þeir synge Mariu Vess, Mun það þeim ecke hlijfa.

68. I Ordskvidunum so umtalast, Af því hañ liet sier ei segiast, villde hañ ei Goodu giegna, a Heimskuñe jafnañ hiellt hañ fast, Helfor munu illa vegna.

69. Eirnveg Nuñu og Abbadys, Utfor stundleg mun verda vijs, Eru það Forlog flestra, Mieg þo stunde a Meydooms Prijs, Mariu Tijder og Lestra.

70. A aakvednum Tijma Abooteñ, Andast og lijka Prioreñ, Heimeñ forlata hlijtur, Þegar lideñ er Lijfs Stunder, þeir leggia af Bagal og Mytur.

71. Morgum þocknast eirn Vegur vel, vottar Salomon það eg tel, ugger ei Ana-

ud neina, Um̃ sijder færer hañ i Hel, Helmsker munu þad reyna.

72. Stiornu-Meistareñ Starsyn er, stiandar hañ til og setur sier, um̃ Forlog sijn vijs ad verda, Eñ Ovarlega hañs asslept Fier, Aldur-tiliñ mun skierda.

73. Ertu so mikell Menta Mañ, Mæler DRotteñ sem vita kañ, Fæding þijn skie nær skylde, Eda hvad laungañ Lijfs Tijmañ, lijda þig Gud þiñ villde.

74 Gaa þess i Dag sem gagnlegt er, Gud rædr hvad a Morgun skier, Lattum þar Kvolld sem kiemur, hvort sem Drotteñ oss Lijfed lier, leingur ellegar skiemur.

75. Barskiereñ reyndur i Læknes Lyst, leinger ei sijna Heimsins Vist, þa Daudeñ yfer vill æda, Pad Gras eda Plaustur hefur ei hittst, Hel-Soott kuñe ad græda.

76. Lausnareñ so hiar Lucam tier, Læknar biarga þu siaalfum þier, og kvedur þad Maltak Maña, Aungvum hefur þad uñest hier, I Endingu Lijfdagañ.

77. Biargade ei DROTTeñ bitnum

Lyd,

Lyd, Med Bloomstrum og Plaastrum fordum Tijd, Helldur med Hialpar Orde, Lijfs-Gras þetta er Lækning frijd, Liootu vid Saalar Morde.

78. Laga Stioornendur lijka vel, lijda verda hid kallda Hel, opt med Adburdum braadum, So doo Moses og Samuel, Soknudur vard ad baadum.

79. Alvalldur so hiar Amos tier, Af þvi mitt Foolk ei fæter mier, fliott vil eg fraa þeim svipta, Mañe þeim sem wr Maalum skier, mijnkar þa þeirra Gipta.

80. Daudleg Plaaga, og DRotteñs Bañ, Doomara yfer Rænglatañ, fellur ad fliootu Bragde, Esajas wrskurdar þañ, wt af Guds Muñe sagde.

81. Hvor sem Foot-tredur Fætæks Saal, Falskañ Doom giorer uñ hañs Maal, Vei þeim Lagavitringe, Honum skal sokt i Helvijskt Baal, Heimsins ar Efsta Pijnge.

82. Borgareñ vel til bijr sitt Hws, burtu hiedañ er ecke fws, vid Draum þañ

verdur þo vakna, eitt Sin ad drecka Daudans Krws, Dapur sijns alls ad sakna.

83. I Dikt sijnum hefur so David ordt, Dogling sa byggde Zions Port, Kongur i Canaans Lande, uñfly eg ei miñ Æfe Skort, Eg er hier riett Framande.

84. Giestur i Heime eirn eg er, ælijka sem Forfedurner, eñ hia Drottne iñlendur, Huggun þad mijnu Hiarta lier, hvorneñ sem nu æstendur.

85. Vær eigum ecke heima hier, Helmile vort þad rietta er, Upp i Himnaña Hædum, þadañ Frelsarans vœntum vier, Veitande Nægd af Giædum.

86. Oss er hier Takmark afskamtad, aungvañ blijfande Samastad, hofum i Heimsins Setre, Leitum þess vegna odrum ad, Edre og længtum betre.

87. Hwsfreyurnar med Hispur og Skraut, Heliar verda ad troda Braut, Hustrwr og Herra Kvende, hvort sem þær Fliettur hafa eda Skaut, Hier a verdur eiñ Ende.

88. Hia

88. Hia Esajam i einum Stad, Anda Guds verdur til-talad, So um þær Zions Dætur, Illa skal lygta a þeim þad, Sem Jlmureñ var af sætur.

89. Sijdañ tekur Gud so til Maals, sie eg þær eru med reigdañ Hals, Og med forprijddu Fange, Hneigdar til allra handa Brials, Hofviera framm i Gange.

90. Fyrer Kortrix þeirra og krwsad Hær, koma mun Skalle og bleikur Nar, Fyrer Silke, Seckur af Hæru, Muñur DRotteñs er miog forspar, Mæler af Velde skiæru.

Añad Stef.

91. Gijrugur Madur i Gotz og Aud, gyrnest meir eñ sitt Daglegt Braud, Kallar ad lifa leinge, Hañs verdur lijka Hondeñ snaud, Hverfur fra ollu Geinge.

92. Allt hvad hañ hefur i sig gleypt, med Underferle og Svikum reift, hañ skal þvi ala upp aptur, Hañs Audur skal liggia allur dreift, Eñ Eigandeñ fortaptur.

93. Erfided skal og Amstur vijst, af þvi hafa,

hafa, Eñ Gagned sijst, Audæfe hañs mun
Añar, Eignast sem hañ þo ei vid bijst, Ynd-
ed miñst sialfur kañar.

94. Ad Fautækum ei gaf hañ Gaum,
Gyrndum sijnum fieck lausañ Taum, Of-
þiingde hiñ Undergiefna, Hañs skulu verda
Utfor aum, A honum Gud mun hefna.

95. Under sig hañs og Eigner droo, sem
eckert hafde fyrer þo, Alldrei vard saddur
af Selme, Hvorneñ sem Fieflette og floo,
Fautæka hier i Heime.

96. Hañ hefur hier af Nægtum noog,
Nær hañ samañ ærnum Ploog, Hañs
Kvid af Krausum hladeñ, Eñ þetta mun
skrifast allt i Loog, Armæda koma i stadeñ.

97. Illa mun farnast Orfum hañs, ei
mun hiñ Pridie vijst til Sañs, gledjast af
Gotze raungu, þa Feigdeñ vitiar Fiegiarns
Mañs, Farsælld hañs verdur ad aungvu.

98. Hvor sier med Lygum safnar Si-
vod, Svijkur þar med einfallda Piod,
Fordiarfast fyrr eñ varer, Andskoteñ situr
uñ hñs Blood, æ vallt medañ hañ hiarer.

99. Giezi

99. Giezi vañ þad fyrer Gyrnder Fiaar, giordest hañ siwkur og Lijkþraar, Judas Jesum siñ Herra, fyrer Sulltar Peninga forried flaar, fieck ur Bijtum eñ verra.

100. Rijker Meñ skilia Verolld vid, veita þa Eigner eckert Lid, optlega Angur bitner, Hafande lijteñ Hugar-Frid, Hiedañ verda þo slitner.

101. Þeir Fiaadu gieta ei flwed sitt Bol, fyrerfarast med stoorre Kvol, Salomon so ad kvedur, Verda ad Atu Madke og Mol, Mañon þa ecke gledur.

102. Eins og nakeñ med aungvañ Seim, Er hañ fæddur i þeñañ Heim, Verdur so ber ad vijkia, Og afhenda Gotzed allt sitt þeim, Sem epter hañ skulu rijkia.

103. Audugum Mañe er Ohægt mieg iñ ad gaanga um̃ Lijfsens Veg, DRotteñs i Dijrdar-Rijke, Gyrndeñ Holldsens til goods er treg, Gotz hygg eg margañ svijke.

104. Eñ seger Christur i odrum Stad, Yckur Rijkum sem hallest ad, Afsleppum Aura-Sioode, Vei mun og Plaaga vijs

fyrer þad, Vesæll er ydar Groode.

105. Einninges lifer Mañ ei af því, Þo audugur verde Heime i, Nægtum og siælfur sanke, Gagnar honum jafnt Gull og Blij, Þa Gud vill hañ siwkur stiæanke.

106. Eñ sa ed eckert lagde i Loog, Lijtt feck til Rwm ad hyrda i Ploog, vid Aund ried sijna segia, Hvijl þig morg Ar og haf nu noog, Hañ vard þa Noott ad deya.

107. Urdu hañs Nægter epter þar, Eirn Veg Korned sem Hlodurnar, oll vard Aud legd ad dvijna, Hañ foor i burt og hafde ei par, Nema Hæd fyrer Bernsku sijna.

108. Skijnande Kræsum Olsig a, añar tijmde ei af Mola ad sia, sem greiner i Gudspialls Nædum, Daglega sig dreisade sæ, Af dyrum Purpura-Klædum.

109. Eñ þa miñst varde iñañ skams, alldeiles vard ad snapa Gams, Oll Nad og Eigur miste, upphoof sijn Augu i hriggvum Hams, Helvijtes Kvaler giste.

110. Kom so ad hañ kveinade þa, Kalldañ Vatns-Dropa villde fa, Kvalldar

Varer

Varer ad kiæla, hlaut hañ Sælgiæte horfeñ fraa, Huggunarlaus ad væla.

111. Eins farnast þeim sem elska Fie, aalijkt og þeirra Gud þad sie, Med Ahyggiu og Bwksijke, J Einu missa sijn Audæfe, Assleppa DRotteñs Rijke.

112. Kramarar verda ad kolldum Naa, Og Kaup Meñ þo miked berest aa, siaalfur vill Gud þa giøra, Foraktañlega Foolke hiaa, Fullvijst mun þetta vera

113. Athuged sem fyrer utañ Sorg, ætled i hiñe eda þeirre Borg, Ared nær wt ad dvelia, Koma med ydar Kram aa Torg, Kaupa Varning og selia.

114. J Abatañ soolgner erud þier, Ei vited hvad aa Morgun skier, Lijf ydar lijkt er Skugga, Eda þeim Reik sem wt ad fer, Einum Badstofu-Glugga.

115. Af þiñe Kauprein þu Gotz hefur grædt, Giorest þitt Hiarta miog Ohrædt, J Ofstækum sig eikur, Veist ei þu stendur Voda hætt, Vegur þig Daudeñ bleikur.

116 Hvor sem selur med Okre allt, A-

bataſt vill um̃ Puſundfallt, Lijfs ſkal ei leinge blijfa, hañs Blood og Synder hvorra hañ gallt, Hofde hañs nidur dijfa.

117. Lijfs i ſtadfaſtre lender Viſt, Leinge fær i Guds Tialldbwd glſt, Hiñ ſem ſitt laanar laungum, Eñ aungvañ Mañ þo aaſæleſt, Med Aſetninge raungum.

118. Tijrañeñ ſaa ſem þvijngar Piood, og þyrſtur er i Saklauſt Blood, Ei hælſnar Æfe ſijna, Hardydge hañs og Jllſka Od, Ond hañs mun braatt tortijna.

119. Herrañ mun laata heiptug Giolld, og hardañ Doom aa þau Yfervolld, gainga ſem Gyrnder freinia, og epter hid Efſta Æfe-Kvolld, Alla med Jaarne leinia.

120. Ofrijkes-Meñ, hier opt og þraatt, Sem aadur hafa ſeted haatt, Vonder med Vallde hordu, Peir hafa orded ad ſmacka ſmaatt, Smeigiaſt ofañ i Jordu.

121. DRotteñs Svikareñ diarfur og flaar, Drepaſt ſkal fyrr eñ oll hañs Ar, Lideñ ſie Lijfs af Skeide, Hañs i Daudanum Saalar Saar, ſvella mun af Guds Reide.

122.

122. Liwflegt þeir hafa i Muñe Maul, Meining Hiartañs er Svik og Taul, sitia uñ siñ Naunga, Skiemd veiter stoora Skeite og Staal, Eñ skadlegre er þeirra Tunga.

123. Falsareñ sa sem forried Christ, Fridar og Sælu hefur mist, siaalfur vard sier ad Bana, Hvor sem ydkar þa liootu List, Sa lærer þar Diofuls Vana.

124. Baknægeñ med Bulldur og Kvis, bruggar Ovillder þrasiñes, Goodra Maña a mille, Detta munu a hañ dopur Slis, Og Daudlegur Saalar Kville.

125. Hvisskur ydvart ei hverfur i Vind, Hyggia ydar sie ei so blind, Añars Vegsemd ad vana, Muñur sem dryger soddañ Synd, Sauluñe verdur ad Bana.

126. Gud segest verda ad hefna hart, a Hvorium sem hafa þa Vanart, Frooma Meñ ad Ofrægia, Afmæder skulu þeir aller snart, Adra med Ligum rægia.

127. Hædgiarn stendur a hættre Nof, hrapa mun visst fyrer utañ Tof, Heliar a

haalu Stræte, Þa adrer leggia hañ ofañ i Grof, Af honum dregur Kiæte.

128. DRotteñ siaalfur mun daara þaa, Driwgum sem ad sig vøndu aa, Adra sier aumre ad hæda; Davids vottar þad Dickt ur og Spaa, og dijrdleg Salomons Ræda.

129. Seirna munu þeir Saarkvallder, Siaa þa sem þeir spottudu hier, J Heime Hrellda og Auma, Hvørier þa munu haatt setter, J Himneskañ Dijrdar Lioma.

130. Og so mæla med Angre og Hrygd, Eru þad þeir sem Heims i Bygd, Høfdum fyrr meir ad Haade, Vier Gycker, Þeirra Daad og Dygd, dæmdum sem galed Æde.

131. Underforull maa Augna-Þioon, Eirneñ hlijda aa þeñañ Soon, Þo allfagurt utañ skijne, Ørendur mun hañ eins aa Froon, Atast i Molldar-Lijne.

132. DRotteñ seger eg Verk þijn veit, vijst eru hvørke Kolld nie Heit, Mig tekur vid þier væma, Er þijn volg Hræsne einkes neit, Eg skal þig burtu flæma.

133. Binded Fætur og Hendur hañs, HErr-

HErrañ talar til Komumañs, sem bar ei Brwdkaups Klæde, Varped honum i Skugga Skans, med Skoñ i eilijf Kvalræde.

134. Fordastu Hræsne Flærd og Svik, so siñe ei DRotteñ aa þier Hik, leita ei Lofs hiaa Moñum, Med Yferdrepskapar ill Hiavik, Añars munt nijsta Toñum.

135. Dryckiu-Rwssareñ Daudlaus er, Daudeñ muu hañ og epter sier, Draga ad Dæens Jñe, Matar-Svelgureñ med honum fer, Ad Maaltijd endadre siñe.

136. Jllt bijda þeir sem aarla Dags, uppe eru og setiast strax, Vijns til daarlegrar Dryckiu-, Aller sem taka þad opt til Bragds, Umflya ei DRotteñs Pyckiu.

137. Vei þeim sem lifa i Glede og Glaum, gleypande i sig Krwsar Straum, aakafer ad Midnætte, Hlioodfærum hlijda eñ giefa ei Gaum, Guds ad Dijrdar Almætte.

138. Af Fijlabeinum þier bygged Bed, Bestu Kaalfa og aled Fied, hafed til heitra Rietta, Vijsur kvedande Vijne med, vallt

ſkal ydur Laun þetta.

139. Epter Veitſluna og allt þad Briaal. Ölvaga ſkulu þeir Vijtaſkaal, Dreggiafulla aforecka, Orþyrſt mun þeirra ſiwkleg Saal, Særaſt af Hrygdar-Ecka.

140. Sitt gooda tooku þeir allt hier wt, Eiga i Vonum Hrygd og Swt, Seinaſt þeim Svolunar-Drope, Bakaſt i heitre Breñeſteins-Lwt, Pad Bad vona eg þeim kope.

141. Hoorkalleñ fær og Heliu ſied, Hooran ſkal deya lijka med, ſem Guds Log gisna ad hoota, af þvi þau saurga ſignad Bed, Sattmæla DRotteñs briota.

142. Sa añars Mañs ſkamar Ekta-Vijf, Efler þar med Styriollð og Kijf, Heimſkur fær Haad og Lijte, færer i Glotun, Lucku og Lijf, Leinge ber hañ þau Vijte.

143. Hooruñar Gaungur Hlaup og Skrid, Hradar ſier beint ar Daudans Mid Eru þad eingeñ Yke, Lijtel mun hafa Lijſſins Grid, Leuder i Satans Rijke.

144 Fiolkijngesmeñ ſem fara med Seid,

id, og flijta sier ad pad Rwna-Skeid, eñ þo togest vid Alldur, þa Adswg giora Diofull og Deyd, Duga mun eingeñ Galldur.

145. Alldrei sa neirn sem Rwn hefur rist, Og Rañaukeñ er i Phitons Lyst, fer epter Fugla-Kvake, Hia Utvoldum skal eiga Vist, Og eingeñ þessara Make.

146. Tofra Konur, og sa i señ, Sem ad uppvekur dauda Meñ, ad Vijsendum vill so leita, Pau attu skiled adur og eñ, Elldeñ og Bale heita.

147. Ohlijden Dootter, og illur Son, Eiga þess lijka hvorn Dag Von, illa þeim Æfeñ slitnar, so sem Guds Log og Salomon, I sijnum Ordskvidum vitnar.

148. Hvor sijnum Fodur bruggar Bol, bijr siñe Moodur Hugar-Kvol, hañ skal Daudanum deyddur, Absalon so fyrer utañ Dvol, Ollu vard Goodu sneiddur.

149. Sa sem færer ad Fodurnum Haad, foraktar siñar Moodur-Raad, honum mun Syndeñ saalga, Hañs verda Auguñ Hrafna-Braad, Heingdur mun upp i Galga.

150. Snarañ mun kwga auma Aund, wt af honum, þvi Boduls Hond, skal honum seinast skripta, af þvi sijns Fodurs Ast og Vond, Ei liet sig fyrre typta.

Pridia Stef.

151. Ungbarnenn sem er nyfædt, allt eins er vid Lijf Tjoone hætt, og hinum Fullordna, so sem þad græna Gras Ein-Nætt, Sem gierer snogglega ad þorna.

152. Hañ sem af Kviñu i Heim fædist, hefur hier driugum stutta Vist, hladeñ med stoora Astrijdu, bloomgast sem Grasid fagurt fyrst, fliott sín Skugge burtlijdur.

153. Dæmed er til ad Dotteñ sloo, Davids Barn sem vid Uriæ Frw, atte m'd Heimild aungre, aa sionnda Dege er sagt þad doo, Soottar ur Pijnu straangre.

154. Uppvaxta Fooik og Ynges Lyd, Eskuñar riett i midre Tijd, hiter Lijfs hastur Ende, Alldrei fær neirn þan Forlog flyd, Fior vort er Guds i Hende.

155. Esku-Meñ Fisrutiju og Tvo, took Gud Eitt Sin af Dogum svo, ad

helgum

helgum Mañe þeir hlpou, Olmt Biarn-Dijr þa alla vo, i einum Rick so þeir doou.

156. Heimaſæta og Hof Jomfrw, hlu-ſta til hvad ed ſegeſt nu, leikur þitt Liſ a Hioole, Hier ein med odrum hugleid þu, Hardur er Daudans Skoole.

157. Jephta Dootter var Jungfrw-ſkiær, Jairi Dñur þeſſar Tvær, Ungar urdu ad deya, Eñ alldrader Fedur epter þær, Angurfuller ad þreygia.

158. Andlits frijdur med Augun lioos, Allt eins lijka Madur og Droos, verdur uñ ſijder ad ſolna, Daudeñ wr Kyñum dregur Roos, Dofed Holld lætur koolna.

159. Abſalon fra jeg frijdañ Svein, funduſt ei a honum Lijte nein, Hofuds og Hæla i mille, Þo fieck hañ dapurt Danda Mein, ſem drop af Fegurdar Sn[illegible]e.

160. Rebecka var riett dæfrijd, Rachel falleg a ſiñe Tijd, Eſther bar Andlits Blooma, Judith fogur biort og blijd, Betſabe hijr med Sooma.

161. Allt Holld ſñ Klæde fyrneſt fliott, for-

fortæreſt bæde i Danda og Soott, Fyrſt þoott þad fallegt þyke, verdur uñ ſijder laſed og lioott, ſem Leppur wtboreñ i Myke.

162. Brwdgumeñ Lijſid elſkar Ungt, og Aſt-Mey hañs þvi virdeſt þwngt, Brwd-Sal ſiñ brautt ad rijma, Andaſt verda þo i ſiñ Punct, Ef ſo ſtendur a Lijma.

163. Brwd-Stofu ſijna og Sængur-Sal, ſea hiñ Nygypte rijma ſkal, mea þvi med Barwd vaka, Brwdgumans Rauſt og blijdlegt Tal, burt ſkal eg ſeger Gud taka.

164. Aff Brwdkaups Gledeñe Sorg vard ſwr, Sonum Jambris kom Harma-Stwr, og Grautur i burt wr Gañe, under eins og þær Ungu Frwr, urdu þeir Lijfs fyrer Bañe.

165. Boondeñ mea eirneñ brautt i Stad, Bleikur Daude þa kallar ad, Burtu frea Heime hverfa, Allt hvad hañ hefur iñſafnad, Epter hañ Nauner erfa.

166 Þa Fyrſtu Meñ hofdu ſig miſſied, Syndgad og ſnorted Skilnings-Tried, Sem eggiade Ormureñ trillde, Hefur af

DRott-

DRottne Hootun skied, Pau hier fyrer deya skyllde.

167. I Andlits Sveita Angre og Naud, Eta skalltu pitt Daglegt Braud, Æ med Erfide hordu, Par til pijn Beinen dofen og daud, Dragast aptur ad Jordu.

168. Hlioota og lijka Hiooneñ blijd, hvort vid añad æ sine Tijd, skilia sem Skrifteñ greiner, pau Epterdæme uñ Eckta Lyd, Sem eñ i Dag margur reyner.

169. Sara leinge vid sin Mañ bioo, uñ sijder hiedañ frau honum doo, Orvasa i Erfda-Lande, Abraham heñe Elldre þo, Umbwd veitte Grautande.

170. Elimelech vard Eiñ fyrer þvi, sem Eckta-Madur var Naemi, Fræsvipteſt fyrre Vonum, Hrygg bleif hun epter Heimei, Med heñar Tveimur Sonum.

171. Madur Judith sem Manasses hiet, Af megnu Kræmkdæme Lijfed liet, I Bethuls Borg var grafeñ, ædur-nefnd Kviña opt hañ griet, Eckiubwnade vafeñ.

172. Phanuels Dootter af Assers Ætt,

Aña

Aña Spaakona hefur mætt, Eckiudooms Angre hordu, Margur fær alldrei Mein þad bætt, Medañ hañ lifer a Jordu.

173. Postulans Ord er herme hier, huped ad naumur Tijmeñ er, Brædur þvi bid eg ydur, Hafed mijn Raad og hlyded mier, Hendta mun eige midur.

174. Hvor sem ad Eckta-Kviñu a, eins og Okvæntur life sa, Sorgande i Gude sie gladur, Ef einhver fagnar athuge þa, ad eins sie og Grateñ Madur.

175. Peim sm kauper, sie Lan þad leidt, sem lijted eda eige hefde veitt; Hverium sie Holldsens Feyngur, Eins og hañ odlest ecke neitt, Athæfe hañs forgeingur.

176. Piounustu-Madur þeynkia mætt, þu munt Heimenum gooda Nætt, biooda og burtu venda, Gridkonañ med greindañ Hætt, I Grafeñe mun eg lenda.

177. Jñañ skams Tijma hañ aptur fer, Jñ þaungad hvadañ komeñ er, Ondu fyrtur i Einu, Ljked hañs mun þa Litkad ver, Leyr-Flage miog Ohreinu.

178.

178. Handyrda Konur og Hagleiks-Meñ, Sem hafa Jaarn i Ellde Preñ villia sig Odum audga, Andlaats Tijdeñ mun allt i Señ, wt af þeim Lijfed naudga.

179. Ætte Meñ þo til Siñes sie, samañ ad draga Aud og Fie, Afla sijns alls med Fride, aastunda hooft þau Audæfe, Sem eydast af Mol og Ride.

180. Hvor Gud Ottast sa er sæll, Sijnu unande hijr og dæll, Verslar so vel Guds Punde, Hañ mun kallast saa holle Præll, aa Himneskum Dijrdar-Funde.

181. Siglinga-Meñ er sitia i Skut, sama eiga og Maala-Hlut, wt aa Sioo eda Lande, Vijkia fyrer þeim Voda Gut, sem verdur flestum ad Grande.

182. Æfe Mañsins i einum Svip, aalijka og siglande Skip, hørvar fyrer hvossum Vinde, aa þeim wtmaalast Ølldugrip, Ostødugt Lijfsins Ynde.

183. Þa Heimsker Meñ rata høstugt Mord, horfande so sem wt fyrer Bord, Segia þeir so barmande: Hvad stoda oss

nu

nu vor stooru Ord, og stolltur Metnadar Ande.

184. Vort Sælldar Lijf er sijged fram̃, so sem eitt Skip aa Fiske-Dam̃, finst þess Farvegur eige, Vier høfum wr Bijtum Skada og Skam̃, aa Skaparans Riettar Dege.

185. Formañeñ og Haaseta hañs, hvort sem fraa draga eda til Lands, ugga maa Afall Nauda, Fijngurs þick er Fiøl til sans, Fiørs aa mille og Dauda.

186. Voladur saa i Vesølld þreyr, Veiklundadur, sem broteñ Reir, Nakeñ svaangur og siwkur, Eins sem Lazarus wt af deyr, Opt er saa Daude miwkur.

187. Þess Faatæka baaru Einglar Ønd, J Abrahams Fadm og DRotteñs Hønd, Þeir sem med Þoleñmæde, Leggiast under Guds Lijknar-Vønd, Laatner ødlast þar Giæde.

188. Þeir ed fyrer utañ Angur og Naud, alldrei hafa sitt eted Braud, J Molldeñe munu liggia, Ønd þeirra mun þau ecke traud,

traud, Um̃skipte feigeñ þyggia.

189. Þess Hættar er um̃ siælfañ sig, St. Pauls Klogun hryggelig, Lijfs þessa leiddest Reisa, af Ham Daudlegum hvor mun mig, Hledañ sem snarast leysa.

190. Gladur mæ affram̃ huxa hier, Hertekeñ sæ i Bondum er, Þo lijde hier læanga Pijnu, J Andlætenu hañ eitt Siñ fer, wt af Fængelse sijnu.

191. Epter Daudañ munu Frelse og Frid, Fængarner, og heilog Grid, þyggia so þeirra Eyra, Þadañ af þurfe ei Kall nie Klid, til Kvalarans ad heyra.

192. Þa Fulltijng Guds og Fridar-Vorn, Frelsar Hertekeñ Zions Born, Vær munum sem vakna af Draume, vor heilog Twnga mun Hlæturgiorn, Hreifa Fagnadar Glaume.

193. Þeir sem i Myrkvum sætu Sal, særa þoldu af Jærnum Kvol, Leitudu Lids hiæ DRottne, Dæsamur þeirra deyfde hañ Bol, Daniel er þess Vitne.

194. Elleñ bijr Moñum Æfe-Fall,

Eingeñ verdur meir eñ gamall, Heyre þad hrumer Lijder, Orvasa bæde Kona og Kall, Karlæg deya uñ sijder.

195. Niiu Hundrud og þar til þo, Priatiju Ar vid Heimeñ bioo, Adam vor Fadereñ fyrste, Loksens er sagt hañ doseñ doo, Daens Sal myrkvañ giste.

196. Niju Hundrædur so var Seth, Sonur Adams eirn þañeñ hiet, Lifde Toolf Ar ad auke, Eñ uñ sijder þo Lijfed liet, Laseñ af Veralldar Hnauke.

197. Nidie Seths Enos nefndur er, Niju Hundrud hañ Areñ hier, og Fiñ Ar framar nam teigia, Þo vard hañ so sem Allment er, Einusiñe ad deya.

198. Enos Son var og Kenan kiær, komst hañ Seths Alldre nockud nær, Og þo Tveim Arum midur, I Elleñe vard þo all-lijtt fær, Drendur grafeñ nidur.

199. Atta Hundrud sem eg nu tel, Ara var Mahalaleel, Nijtian og Fiñ þo fleire, ad Sijdustuñe hid hruma Hel, Holld giorde aptur ad Leire.

200.

200. Sio og Tvo Hundrud Sextiju Ar, og seinast ein Tvo sem skrifad staar, Jareds vard allur Alldur, bugade hañ þo bleikur Nær, boreñ wt styrdur og kalldur.

201. Priartiju Ar tveñ og Priu Hundrud, þar til Fiñ Ar dyrkade Gud, wtvaleñ Enoch tiedur, Pegar sw Tijd var wtendud, Ei vard hañ framar siedur.

202. Mañs Æfe leingsta meina eg fast, Matusal hafe vid togast, Ar nær Pusund hier þreide, Eitt og Priartiju uppa brast, Ad Endalokum þo deyde.

203. Sio Hundrud full og Siotijger, og Sio Ar dvallde Lamech hier, Af Lijf-Dogum so vard saddur, Loksens so sem lijklegt er, Lietst hañ gamall og mæddur.

204. Hundrudeñ endte Prisvar Priu, Og þar til Fimtiju Areñ so, Noe Forfader a Felle, Sæll og Blessadur fyrer saña Trw, Sofnade i goodre Elle.

205. Pad bar til a þeirre Tijd, Pegar David hafde flijd, Rijked fyrer sijnum Syne, a Eydemork sig hiellt uñ Hrijd,

Hañs took ad fæcka Vine.

206. Barsillai ried biarga i Naud, Berande Konge Vijn og Braud, Veitande blijdañ Beina, Heim med sier honum Hilmer baud, Hugdest so Velgiord launa.

207. Af Æfe miñe er epter skamt, ansade hiñ talande framt, Eg er nu riett Attrædur, sundurgreine eg ei Sætt og Ramt, Po sitie vid Kongsens Fædur.

208. Hvad et eda dreck eg ecke siñ, Elleñ vill hafa Skapnad siñ, elldur frau allre Kiæte, Heyre ei Saung nie Hlioodfæreñ, Po hlioome umm Borg og Stræte.

209. Heim mau pvi aptur hverfa i Stad, Huxande ei au neitt añad, Eñ Heimfor Stundlega ad stofna, Hiau Fedrum hvijlast pegar pad, Preyttur eg wt af sofna.

210. Sañast mau pad er Syrach tier, Sætur peim Mañe Daudeñ er, sem laseñ liggur af Elle, Og valla kañ betra ad vænta sier, Po være leingur au Felle.

211. So kom pad til ad Simeon, Sijna frañflutte Andlætis Boon, Einunges glad

ur

ur i Gude, HErra laat nu þiñ hruma Pio-on, Hiedañ fara med Fride.

212. Þier sem ad erud uppglefner, Af Erfide, Þvi sem drygdud hier, Komed til mijn seger Christur, Hlioota skulu þier Hvijlld hia mier, Sa Hlutur ydur mun bestur.

213. Sæle Job hefur sig uñ ort, Sie eg mijn Æfe er lideñ burt, Dagur er ad Nott ordeñ, Til er mier bweñ Sængeñ svort, Sem er mijn Mooder Jordeñ.

214. Kom þu og lærdu Christeñ Saal, Kom þu og heyrdu DRotteñs Maal, kom þu med klockvu Giede, so blecke þig ei Heim sens Haal, Huxun og fallvollt Glede.

215. Alyktad er yfer alla Þiood, Æðre og Lægre Meñ og Fliood, burtu fraa Heime ad hverfa, Hvijlld er þeim þad og Hepp ne good, Sem Himna-Rijked erfa.

216. Med Forlogum eru fædder þeim, Feiger aller i þeñañ Heim, Eitt yfer alla geingur, ad þier Madur þu gaa, og gleym, Guds Ordum ecke leingur.

217. Bæde forgeingur Heimur og Hollð, heimter Natturañ sijna Skuld, So hlioodar Sattmaleñ forne, Syndaña lenda sijdustu Giollð, Hia sierhverju Adams Barne.

218. Daudvona þegar David var, Dapradest hañ þo ecke par, kvadst vilia gaanga gladur, Veg og Leid allrar Veralldar, Von a þess sierhvor Madur.

219. Þegar Mañ bweñ ad ollu er, Eitt vantar til og brestur hier, þad er Rottne ad deya, Allt þar til þad med Audnu skier, Aungvañ maa sælañ segia.

220. Vort hid sijdasta er dapur Deyd, Daudeñ endar vort Lijfsins Skeid, Og er þad i Guds Hende, hvonær vier gaungum Holdsins Leid, Sem heiter sijdastur Ende.

221. So sem þad er ei Skrok nie Skrum, Skuggeñ fylger Lijkamanum, so erum hier i Heime, umvafder dsprum Daudanum, Dreinger þvi alldrei gleyme.

222. Lijfed og Daudeñ so til sañs, samañ haanga i riettum Krans, hvar sem Mañ

hellst

hellst er staddur, Sæll er þvi bæde til Sloos og Lands, sa sijfelldlega er hræddur.

223. Þo so værer sem Salomon vijs, Sooma legur med Vænleiks Prijs, eins og Absalon frijde, og hefder allt þad sem Hugureñ kijs, hrornar sw Veralldar Prijde.

224. Þo hefder bæde Hamingiu og Roo, Hardlynde eins og Pharao, Audlegdar sll þau Merke, Sem audur samañ uñ Æfe droo, Alexander hiñ Sterke.

225. Þo Hafed og Jordeñ hlijdde þier, og hvor ein Skiepna þar iñe er, ætter og Verolld alla, yrder þu samt sem Alment skier, fra ollu þessu ad falla.

226. Salomon alla sijna Dyrd, sem þo verdur alldrei fullskijrd, Geimsteina, Gull og Sooma, ad Endalokum med rietre Nijrd, reiknade hañ Hiegooma.

227. Af Are, Dege, Stund eda Stad, stundlegt Hel-Strijd nær byriast þad, veit eingeñ Veralldar Madur, utañ sa Punct hefur afskamtad, Eilifur Gud blessadur.

228. Skreckeleg Daudans Asynd er,

Ogna

Ogna Skugga i Brwnum ber, med blo-
cku Bragde audkiendu, Svlp hañs blaaañ
og bleikañ sier, a Bwkum þeirra Brendu.

229. Honum fær eingeñ Vidreisn veitt,
Vijsa og Klooka hefur hañ reydt, Konga
Koronum rænta, Unga og Rijka ad Lot-
um leidt, Lausa, og Eigeñkvænta.

230. Hraust-Meñe lijka hefur hñ myrdt,
Heidur og Afl ei fyrer sier virdt, Tyrkia og
Pava prettad, um Vænleik ei nie Hof-
frakt hyrt, Hollde ollu so stiettad.

231. Hormulegt er ad huxa um, hvilijkt
Vallde yfer Moñunum, Holldlegur Da-
udeñ hafe, og med hvad morgum Atburd-
um, Eyder hañ þessu Lijfe.

232. Einum er fraa i Svefne svlpt, sum-
um Vakande i burtu kipt, Sorg kañ til
Bana ad beygia, Fyrer sumra hefur so
Hamingiu hnipt, Hlæande urdu ad deya.

233. Meñ druckna i Votnum, Sumer i
Sioo, Sumer Hel-friooſa under Snioo,
Eirn hrapar ofañ af Biorgum, margvijs-
legana margur doo, Myrdtur af griñum
Vorgum. 234.

234. Otal Mañs hefur Elle leift, Eitur og Sverd so lœau dreift, Hwngurs Neyd og Hallære, Hefur morgum i Heliu steipt, Hraustur þo añars være.

235. Fyrer ofmikla Olsins Lyst, allmargur hefur Lijfed mist, Færster foeruſt af Elle, af Agyrnd hefur og Æfeñ styttst, med ymeslegu Tilfelle.

236. Adrer i Plœagu faraſt flioott, Forargaſt sumer i laangre Soott, Daudvona hartnær hiara, Burtsofna nockrer hægt og flioott, Hiner ei af sier bera.

237. Marger hafa forbroted Fier, flioottlega eru þvi Riettader, Fyrer þær sijnar Sekter, œ Hioole steglder, Hailshoggner, Heingder, Brender og Dreckter.

238. Sumum var þetta Lijf so leidt, Lijkama siñ hafa siœlfer deydt, hwed sier Bol bad seirna, af hefur flestum illa reidt, Eins og Judas til Forna.

239. Þau Tilfelle eingeñ telia kañ, Tijdum legst fyrer Skamlijfañ, Margur er Mañsins Vode, Otolulegar œ miñ Sañ,

Orvar hefur hañ Daude.

240. Fyrre Allda so fared er, Foolked med sijnum Hætte hver, Hiña þo Hoopurẽñ stærre, Sem afskaplega eru afgeingner, Utvallder laangtum færre.

241. Sundurskier Daudeñ Sæl og Hollð, Syndaña kallast þar fyrer Giallð, Rauglætes Reidskap brijtur, Lijkamañ, sem sie, er legst i Mollð, Lauteñ og swna hlijtur.

242. Ef Astvin Guds þa æa i Hlut, Bndeñ flitst þa i Rotteñs Skaut, Kvalaña kvitt fræa Bañe, Eñ Ills Mañs Sæl ar breida Braut, I Bæl med Rijka Mañe.

243. I hvoria Att sem horvar Tried, Hlijtur liggia sem Meñ fæa sied, Eins og þu fer fræa Heime, Med Samvitsku þa og Siñes-Gied, Siæst muntu fyrer Guds Doome.

244 Lifdu þvi Gude æa medañ þu mætt, muntu þa honum þegar þu ætt, Deya og fara i Fride, Gladur vonadu Guds æa Mætt, Guds ertu Lijfs og Lideñ.

245.

245. J hvort eitt Siñ og hverium Stad, Huxa Lijfs Stundum sijdke ad, Andvara ættu ad hafa, Guds Ord heyr þu, Giordu þad, Hiæa Gude so muntu lifa.

246. Vakned Brædur vid soddañ Soon, Saalneña varesst eilijst Tioon, Hvor eirn vid Syndum siæe, Ackted nu mijna Astar-Boon, Og Amiñing sem eg tiæe.

247. Huxum aller uñ HErrañs Naad, þo hrape til Gruña Lopt og Laad, Ord Guds alldrei foræcingur, Siæunu Davids og Syrachs Naad, Sofum þvi ecke leingur.

248. Hvad sem þu villder hellst hafa giort, Huxande jafnañ þar uñ siert, Ahyggiu allre ad kasta, Uppa DNotteñ og Jhuga vert, Alltjafnt uñ þitt Sijdasta.

249. Mañsens sijdasta Ferfallt finst, Froomur Lijdur þu þessa miñst, Sætt og Beiskt sem hier boda, Allra Lijsta og Jllsku bindst, J Ordsens Speigle þig skoda.

250. Fyrst er þijn Ovijs Andlæts Tijd, sem Eitt Siñ skiedur uñ litla Hrijd, Misskipt a marga Vega, Hvort sem hun er þier Beysk eda Blijd, Blijfur so Silijflega.

251. Fra Adam þañeñ er þad skied, Aller Meñ hafa i burt daed, Geingst þad vid eñ sem

ædur, Hier epter fær hid sama sied, Sierhvør Lifande Madur.

252. Ef eg i Dag þier ecke næ, Alla Meñ eg i Hel þo slæ, Mæler Daudeñ Mañskiæde, A Morgun eg betra Fære fæ, Ad fella þig med Bræde.

253. Ef Ending er good i Anlæts Mund, Er þad Lijkamleg Dauda-Stund, Riett vel er þa Rædstafad, Giæfu og Lijffens giørvallt Pund, Gude til Dyrdar lifad.

254. Añad Sijdasta seige eg þier, Seinaste Dagur Heimsens er, Þegar Christur mun koma, Mañ Vantrw og Misgiørder, Myskunarlaust ad dæma.

255. Hefndar-Dagur þad heiter vijst, Hañ mun koma þa varer sijst, Jllum fræ Audlegd hrinda, Guds Barna þa i Glede snijst, Græt-ur og tekur Enda.

256. Adkiemur hañ sem Ellding fliott, Edur ad Konu Lietta-Soott, Eda yfer Fugl Snara, Þeim øllum so sem Þioofur um̃ Noott, Sem þroka og Ydran spara.

257. Med Dag þañ stendur Dyrum nær, DRotteñ JEsus vor Brooder kiær, Bængar med hædum Høndum, Løgmæl og Gudspiall þijde eg þær, Þiooder vill vekia af Syndum.

258. Hañ sem fyrr meir i Fætækt kom, Fram̃brunar þa ad hallda Doom, Med Makt og miklu Vellde, Med Høfud-Eingelsens hvell-

um

um Room, Heimeñ bræder i Ellde.

259. Jñañ i midinm Eingla-Krans, Eitt Sky mun verda Doom-Stooll hañs, Foolke mun fyrer sig stefna, Allsheriar Þijng mun sett til Sañs, Siaalfur Gud Doom wt nefna.

260. Almeñt þa fyrer HErrañs Hnie, Hlijtur koma þo Ofært sie, Reikningskap riettañ standa, Duga mun ei sig draga i Hlie, Fyrer DRottne Allsvalldanda.

261. Bækur opnar þa berast fram̃, Byrtest þar iñe sierhvørs Vam̃, Samvitskur Syndum lijsa, Søkum bornum þa skiellnr Skam̃, Skraasett Vitne bevijsa.

262. Øll Maal verda og uppvijs þar, Einum kiemur til Skodunar, Hiartañs hvør Huxun Eina, Faanijt Ordræda og Fijblapar, Fram̃ mun og haft til Greina.

263. Fegrar ei Neirn med Flærd sitt Maal, Frelsar ei Audur neins Mañs Saal, Eingeñ kañ Lijtum leyna, Helvijtskur tendrar bikad Baal, Bødull med sijna Sveina.

264. Ef naumlega vidreiser Rønd, Riettlaatur Maður aa þeirre Stund, Hvad skal þa Hreckvijs hlioota, Fyrst ad Huxun og Fleypran vond, Fellur þar til Oboota.

265. Alyktun Dooms mun Ognarleg, Yfer Kidum aa Vinstra Veg, Bølvader burtu fared, Fraa mier med Diøfle fiarlægt miøg, Fordæmdmed hønum vered.

266. Allra þeirra mun Okvitt Søk, Af þvi vid Satan høfdu Møk, Sem ecke eru Teiknader, Med Laufnarans Blvode aa Lijfsens-Book, J Loog verda skrifader.

267. Tveñar Ølldunga Tylfternar, Toolf Spaameñ og Pastular, DRotteñlegt Dooms-Atkvæde, aalyktar so til Eilijfdar, Oraskañlegt ad stæde.

268. Doomsens med þvi ad duleñ er Stund, DRotteñ nær kiemur aa þiñ Fund, Su skal þijn sijfelld Ydia, Faasiñunar ad fordast Blund, J Freistneñe ad Vaka og Bidia.

269. Þridia er signud Sælañ vijs, Sierhvørium er til Lijfsens rijs, Til DRotteñs Hægre Handar, Prijdeleg Vist i Paradys, Þijna þar eingeñ grandar.

270. Holldlegt Auga ei hefur sied, Hvarlad er ecke i Mañlegt Gied, Eckert Mañs Eyra heyrde, Þa Tign sem Gud hefur tilbwed, Trweñ staar aa Guds Orde.

271. Allra Utvalldra Andlits Taar, Epter þvi sem ad skrifad staar, HErrañs mun Høndeñ þerra, Fagnadarens mun Eilijft Ar, Alldrei kuña ad þverra.

272. HErrañs mun þa hiñ holle Þioon, Himnesk wt-taka Verka Laun, Lofstyr wr Bijtum bera, Komast ad Dijrdar riettre Raun, Raadande miklu meira.

373.

273. Riettlæter skijna so sem Sool, Syngiande i krijngum Lambsens Stool, Af þvi Lifendra Lande, Riettlætes Dijrdar klædder Kiool, Kæter og Æ-fagnande.

274. Par mun ei Daude Sorg eda Soott, Sveingd eda Porste Hwm eda Nootts, Ei Mæda Mein nie Kvijde, Eilijflega mun allum roott, Ei Von æ neinu Strijde.

275. Par er Dagur sem Pusund Ar, þar er og Eingla-Saungureñ klaar, Andlit Guds skiært maq skoda, Par er Fegurdeñ syrna klaar, Fridur og Nægd hiñs Gooda.

276. Drottningeñ þegar Salomon saa, Sæla kvad vera Pioona þaa, Skraut hañs sem skoda seinge, Og hæleita Speke ad heyra æ, Heppnadest vel og leinge.

277. Ei saa þar Hundar iñ ad gaa, Ecke helldur Bods-Giestur saa, sem vantade Brullaups Blooma, verdur Heidingium vijsad fraa, Og Voudum þo laatest koma.

278. Fardu þvi so sem forsiæl Mey, fleka laat þig ei Disfuls Grey, Dygda ber Liods i Lampa, Trwareñar og tef þa ei, tekur Gud Hurd æ dumpa.

279. Fiorda er Brune og Breñesteins Hnifs, Bolvad Kvalræde Helvijtis, Par Vonder verda med sijdsta, Satans Arum til Samlætis, Sorga og Toñum gnijsta.

280. Avi! þa særu eilifsu Neyd, Avi! Avi! Helvitskañ Deyd, deya þo miaf alldrei, Hvad verda sw mun vond og leid, I Vijtis Dyblisfu kalldre.

281. Par eb Fordæmda breñer Baal, Bolvader eru med Lijfe og Saal, Fiandans i hørdu Hallde, Pañ Elld þoler ei Steirn nie Staal, Peir stikna uñ allar Allder.

282. Reikur wr þeirre Grimdar Glood, sem geingur upp af Vijtis Hlood, wt trw eg alldrei hiadne, Fortæreſt ecke Fordæmd Piood, Sem Feite eda Vax þo braadne.

283. Skrijmsl og Dvætter skielfa þaa, Skrattans Foriniur verda ad fiaa, Osienur hær sem Ogna, under Bik-Sæng, eñ vsañ aa, Eitrenu mun þar rigna.

284. Siaa þeir þar Myrkur og svarta Nott, Sijd og Ar heyra Agged livott, Lugtande leida Fijlu, aa sier þeir siña Svida og Svott, med Sorgar Tale og Jlu.

285. Skilder eru vid Skapara siñ, Skrattañ þeir taka i Stadiñ, Pad mun þeim saraſt svijda, Baangner munu þeir bleita Kiñ, barma sier uñ þad sijdañ.

286. Bolva munu þeir siaalfum sier, So af Diosflenum beſetner, DRotteñ og Dyrd hañs laſta, NEſa munu þaa Of-verker, og Ararner þvi meir nijſta.

287.

287. Vid Dudena þeirra so Bwkureñ berst, Briooſted ſærlega iñañ ſkierſt, uñ alla Eilijfdar Daga, Illrar Samvitſku alldrei ferſt, Ormur ſem þaa mun naga.

288. Fiña þeir ecke Frid nie Hægd, Faar og Kvsl, eñ aungva Pægd, Veina med Helraun harda, Þo bidie þeir Gud uñ Bööt og Vægd, Bænheyrder alldrei verda.

289. Trw þeſſu, Madur og þeynk uñ þad, þeñañ þu fordeſt Kvalaſtad, Varaſtu Synda Side, Eru þeir Dyr i Diofla-Kad, ſem draga Meñ burt fraa Gude.

290. Geym þvi ei frañ i Elle-Ar, Ydran og Boot þijns Lifnadar, giærdu ad medañ þu gietur, Ande Guds Raad þau Itrekar, Ecke mun ſijdar betur.

291. Ef gooda Daga þu gyrneſt faa, giarnañ villt Lijfed eilijft ſiaa, Stødugur ſtatt til Enda, Vondu lærdu þa vijkia fraa, vel epter Goodu ſtunda.

292. Hyllſtu þiñ Gud af Hiarta meſt, heidre þijn Twnga Nafn hañs beſt, Eyra þitt Ord hañs geyme, Oſka þu hañ þiñ bæte Breſt, og bevare þig fraa Heime.

293. Eins og þu villt þier være giert, vertu Samchriſtnum leynt og bert, Hlijd þeim ſem ædre eru, Lidſiñ sdrum og laat Oſkiert, Lijf hañs, Frw, Gooz og Æru.

294. Vanda þu Huxun, Verk og Mæl,
Í Vede er þvi þijn eigeñ Sæl, Good af þier
giefdu Dæme, Hafdu i ollu Hooflegt Briæl,
hyll þad Eitt sem vel sæme.

295. Stodnglyndur og Vinsæll vert, Vall-
dur i aungvum Hreckium fiert, Froomum fylg-
eñ og goodur, Vonda lijd þu og upp ei ert,
ecke til Leingdar Reidur.

296. Ofunda skalltu aungvañ Mañ, af þvi
ad Dandeñ ræner hañ, Læans-Fe sem Luckañ
tiede, Vid Audnuverd þiñ þier afdeildañ, un-
du þier vel med Glede.

297. Safna Hooflega Eign og Aud, Ei
hefur nema þitt Daglegt Braud, Allt verdur
epter i Heime, Þess Hiarta er eignast goodañ
Gud, Gnægd hefur sa af Seime.

298. Lucku-Hiovl er i Verolld vallt, valla
þig uppa reida skallt, Assleppañ Eyndar-Tij-
ma, Þegar miñst varer þetta allt, Þier mun
vr Hende sveima.

299. Eina Stundena er hier glatt, Jñañ
skams hryggelega statt, Nu er til noogur Aud-
ur, ad odru Veifenu sege eg satt, Er same Mad-
ureñ snaudur.

300. Hefur Mañ Stundum Heilsu og
Prootr, Hvervetna legst i Kor og Sootr, Eirn
a Vine mij-marga, Eñ ad lideñe eirnre Noott,
Eingeñ vill hønum biarga.

301.

301. Fyrst ad Luckañ so fallvollt er, Fogur, eñ brothætt eins og Gler, Syrd med Sorgum og Mædu, festu þvi ecke Hug þiñ hier, æa Heliar þeirre Forrædu.

302. Kieppstu ei vid ad komast hætt, Kañ þad vel skie og reyneſt þratt, þeir sem i Volldum vasa, Ætla ofmiked æa siñ Mætt, æa þvi sig meiga slasa.

303. Plæga meire eingeñ er, Augustinus hiñ helge tier, mier lijst Salomon sañe, Eñ nær ofmiked Luckañ lier, Læaned Verallder Mañe.

304. Þrdugt er fyrer alla Meñ, Ollijkum Herrum Tveimur señ, Huggnast so bædum lijke, Vird ecke jafnt þau Velde Tveñ, Verolld og Himna-Rijke.

305. Kwttu ad þiñe Lægre Stiett, lijd og umber þo falle ei sliett, mæa þier ei añars Eign ægia, Poleñmoodur allt liggur liett, sem læata sier eitt Pund nægia.

306. Gisrst ei Offstoor þo gænge i Vil, Giæt ad þvi so mæa hagast til, Hrygd epter Hlætur kome, Gude Packlætis gisrdu Skil, J goodu Lijfsins Toome.

307. Pegar ad fellur þier æa moot, þeynktu ad Gud mune viña Boot, Vona eñ vijla eige, Hondeñ DRotteñs er harla flioot, æa Hiælprædesins Dege.

308.

308. Um̃lidnar Synder alltjafnt græt, æ þier Daglega hafdu Gæt, safna þu Sælar Foodre, Trwna þar af þu tendrast læt, tijn ei Samvitsku goodre.

309. Klæd þu Nakeñ, og Svængañ sed, Samaumkun ber þu Hrelldum med, Svala þeim sem er þyrstur, Færæadum syn ei fwssugt Gied, sæ Framande sie þiñ Giestur.

310. Er þad nidur i Anda ad sæ, Uppskiera muntu Gude hiæ, Um̃bun og Æru hliota, Afspreinge þitt mun epteræ, eirneigeñ þessa niota.

311. Vertu til Dauda DRottne trwr, DRotteñ mun þa þiñ Hlijfdar Mwr, til Gagns mun þier allt þiena, Giefast mun þier þa skijn af Skwr, Skrautleg Dyrdar Korona.

Fioorda Stef.

Þrent giører oss glada ad deya:

Trweñ æ Christi Forþienustu.
Kiærleikureñ til Christum, og vorra Undañfareña:
Voneñ Upprisuñar og Eilijfs Lijfs.

312. Fagned i DRottne Guds Børn good, Gledie sig med mier Christeñ Þiood, Medtaked Svølun sæta, Þad fætt sem nu er epter af Od,

Um̃

Um skal fyrer hinu bæta.

313. Eitt Sin byrtest Gud Elia, undan honum gieck Stormur sa, Fialled og Klett nam kliwsa, Umlidnu thi kom epter a, Edla Blævidred liwsa.

314. Adur Fordum thad eins vid brœa, Epter Moysen kom Josua, Christur med Gudspialls Greinum, Logmaale gisrer Ender a, Eigum thi hlijda honum.

315. Logmaalsens Bodord lær og hallt, Lijfenu anars tijna skallt, Gamle Sattmaalen segier, En Loforded Nya lijtt er vallt, Lifa skallt tu tho deyer.

316. Hier wt i sanast HErrans Tal, Harmur ydar i Fognud skal, suwast nær eg kiem aptur, Ydur ad slitia wr Eymdar-Dal, Ord thad er Lijf og Kraptur.

317. Fyrsta Lækning og Huggun hrein, Heilnæm ad mijkia Daudans Mein, Hvonær sem hellst ad svijfur; tho Lijkamans stirdne Lidur og Bein, Lifande Saalen blijfur.

318. Hefur so DRottens Raungott Raad, Rietten temprad med Lijkn og Naad, Upp fra thi Adam nijdde, Sijna Skspunar Dijrd og Daad, Disfulsens Lygum hlijdde.

319. Bana sin thar med i sig at, Und og Lijkama i Heliar-Mat, Fellde og Fisre tijnde, a thessu hafde gooda Gat, Gud vor og Myskun synde.

320.

320. Sæluñe Lijffens gaf þa Grid, Giæfkañ eilijfa fætteſt vid, Mañeñ og Meyuñar Sæde, Hiet ad ſkylldr leggia Lid, Lijkama og Ondu bæde.

321. Þo Adam være þvi Eymdeñ vijs, Sem wt var drifeñ wr Paradys, wr þvi Farſælldar Sæte, A Lijkamañ kom þad Hefndar Hrijs, Af HErrañs griñu Vandlæte.

322. Þvi ſiælfur DROTTeñ af Setninge, Sagde þad mætte fullvel ſkie, I Eden ef Adam þreide, Þa legde hañ Hønd a Lijffens Trie, So Lijkameñ alldrei deyde.

323 Mein hefde vered meir eñ ſvoort, Ef Madureñ hefde þañeñ toort, Hrumur Heims alla Æfe, Syndum vafeñ i Sorgum ſloort, Sied uppa vondt Athæfe.

324. Vægelegre þvi var ſw Neyd, Þo være hønum ſw bønud Leid, Sem til Lijffens Tries liggur, So a Holldenu alldrei Bard ſitt beid, Medañ biov i Verolldu hryggur.

325. Leid er oſs adra leyft ad ſia, til Lijffens Tries ad Golgatha, Sem adi er Trweñ trauſta, JEſum Andlegañ Eyrorm a, Jñanuel Kroſsfeſta.

326. Peſſa Tries Lauf ſaa Bolvan bætt, Blood-Sefiañ allra Synder grætt, Lijfs-Epleñ draga wr Dauda, Þad er hañs Orded Sikurſætt, Sem oſs Gudſpiollen boda.

327.

327. Jlmande Sætleiks Blessad Bloom, Blessudum Kvistum wt af kom, JEsus sem Johañes skræer, Lifssens mar kalla Læknesdoom, Þvi Laufnareñ þañeñ tiæer.

328. So Elskade Sætur-Gud, Syndunum fleckad Mañkyned, Ad Astar Einbirned gooda, wtgaf i Kvsl og Dijrañ Deyd, Dauda-Mein vort ad græda.

329. Hvar sem ar Guds hiñ sæta Son, Setur Traanad og fulla Von, Fyrer nuun faraſt eige, Eilifst Lijf fyrer utañ Tivon, Eignast ar Dauda-Dege.

330. Þvi Christur er ordeñ Kviñu-Sæd, Komeñ hier Madur ofañ ar Læd, Epter ofs Aumum heria, Vr Helju so feinge ofs heimt og naad, Hoggormsens Krapt ad meria.

331. Sar Goode Hyrder wt gaf sitt Lijf, Grædde so aptur Mañ og Vijf, Preytte hiñ Poleñmoode, DRotteñ JEsus vid Daudans Kijf, Drap hañ i sijnu Bloode.

332. Helvijte vard hañ Plaaga og Pest, Þwkañ smaanade allra mest, Synd Maña so asmaade, Mañaña allañ bætte Brest, Blijdkade Fodursens Reide.

333. Vorar med siñe Elsku-Aund, Afhendte i sæla Fodursens Hænd, Sæler þa sialfur deyde, Og ar Þaaskum uñ Ottu Stund, Uppreis med Sigur og Prijde.

334.

334. Eilijsa Lijfseus er hañ Tried, Upprisañ og Lijfed med, Eins og hañ siaalsur seger, Ydur skal eg sem aa mig trwed, Uppreisa aa Dooms-Deige.

335. Es Blooded Pellicani kañ, Ad kveikia i Ungum Lijfs-Andañ, Sem aadur voru wrvinda, Dreireñ Christs megnar Daudlegañ Mañ, Ur daudre Jørdu ad mynda.

336. Svared hefur vid sijna Makt, Siaalfs Dyrd og Æru, Þar vid lagt, Syndugs vill Osør eige, Trygdfastur Gud oss til hefur sagt, Trwudum Lijf þo deye.

337. So sem eg life Lausnareñ tier, Lifa skulu so eiñeñ þier, Vid Raans-Mañ riede ad iña, J Paradys skalltu medur mier, Myskunar Afdrep fiña.

338. Hvør sem ad stundar Ord mijn aa, Eilijsañ Dauda skal ei siaa, Þo hvijlest hier Stundlega, Mijna Saude mier i fraa, Megnar eingeñ ad draga.

339. Andlaated vort i aungvañ Stad, Ottast þurfum þvi Gud hefur þad, Yfer allt Holld i Heime, Af Trygd og Astum til skickad, Tijma þañ siaalsur geimer.

340. Diøfuls kuña ei Daudleg Spiøll, dragast añars wr Hollde øll, sem ad er Synda-Sore, Nema saa Elldur Groomseyrt Gull, Gagnhreint skilie fraa Eyre.

341.

341. Hefur so Gud til Lijknar lagt, Lijkamanum þad Daudeñ Makt, Stundlegur þier til hafe, Jllskuñar Nægd sem oðrum er sagt, Alla vr Hollde skafe.

342. Syndeñ, man Reiknast, siælf þa deyr, Syndga Meñ alldrei þadañ af meir, Gott er þa Giæfu ad hreppa, Krosseñ og Daudeñ Kvalarar þeir, Kiorgripum DRotteñs sleppa.

343. Barskiereñ Kvilla banvænañ, Med banvænu Eitre lækna kañ, Adams Mein Gud so græder, Med Daudañs Eitre Daudlegañ Mañ, Daudleik vorum so eyder.

344. Daudeñ er þvi sem Dreke sær, Dáðlaus sem allt er Eitred frær, Og sem Vopnlaus Vegande, Sem Jll-Hvele þad sem Floode frær, Flutte Jonam ad Lande.

345. Jordan var bæde straung og strijd, stood hun þo ei fyrer Gydinga Lijd, Nærde hañ lofudu Lande, Þo Asynd Daudañs sie ecke blijd, Ei mun oss verda ad Grande.

346. Alla þa Sæla Andeñ tier, Sem eru i DRottne Fraulidner, Upphiedañ alla Daga, Af Erfide þvi sem hafdu hier, Hvijlast þeir eilijflega.

347. St. Paall fyrer sig þad kaus, vid Syndugt Hollð ad verda laus, Kvad þad sier helldur haga, Sem vr Dyblissu Fangeñ fws, Flijter sier Hiartañlega.

348. Þad hrærlega Sælar Hreise eda Tia-

lld, Heilage Petur ſDaudlegt Hollð, Liwſur kvadſt vilia afleggia, Giefande Lijfed Guds oc Valld, Gladur vard Hvijlld ad piggia.

349. Utvalen DRotteñs Edla-Kier, Elias og Spæmeñerner, Lidna Meñ lijfgad feingu, Hvijlldar Oſkande ſialfum ſier, Sæler fraa Heime geingu.

350. Dijrmætelegur DRottne lijtſt, Daude Heilagra Mañna vijſt, Davids þad Saungur ſañar, Þo Hollð og Heimur ſiæe þad ſijſt, Sierhvort Guds Barn þad kañar.

351. Daudeñ hefur Eitt dijrmætt Nafn, DRotteñ kallar hañ hægañ Svefn, Heiter i helgre Rædu, Landtaka blijd og Lijknar Hofn, Lijfs-Dyr og Euder Mædu.

352. Fridar heiter hañ Fer oc Kijfs, Fædingar Dagur eilijfs Lijfs, Guds Fadmur Giædſku miwkur, So ſem Hond Yferſetu-Vijfs, Vid Sialum vorum þa tekur.

353. Er og heiter vor Andlæts Kær, wr Utlegdeñe Ein ſæt Heimfer, Safnan til ſiña Fedra, Helgra Samfunda Himneſk Kiær, Hioona, Vina og Brædra.

354. Sancte Paull ſijnum hroofar Hag, hurande uñ ſiñ Dauda-Dag, Lijf ſitt ried Chriſtum kalla, Eñ Abata ſiñ Audnuſlag, Fraa illum Heime ad falla.

355. Þvi betre er Fridur eñ Baraatta og

Strijd,

Strijd, Betre eñ Fæding er Daudans Tijd, Armoodnum Hvijlld eñ hægre, DRotteñ ber laangt af Daudlegum Lijd, Dyrdeñ Naadeñe frægre.

356. Skiærara eñ Mæna Skyn af Sool, Skordad Sæte stodugra eñ Hiool, Syneñ er Blindleik betre, Beraangrenu er betra Skiool, Ber Himen af Jardar tetre.

357. Skodun er laangtum skiærre eñ Trw, Skaañdægre Siooneñ helldur eñ sw, Myndan þo maalud være, DRotteñs Hyrd fegre eñ Daudleg Hiw, Dygdeñ Vonunum ædre.

358. Heimiled betra eñ Utlegd er, Eilijst Lijf betra eñ Stundlegt hier, Væña er vita eñ gieta, Reynslañ er frægre eñ Fræsagner, Fyllra eñ Von, ad niiota.

359. Vesolldeñe er væñe Nægd, Ad Visku eñ Heimsku meire Frægd, Saungur er Swtum kiærre, Ad Æru eñ Smaan er helldur Hægd, Hefdeñ er Læging stærre.

360. Diñiñe Liiosed dyrra er, Dagureñ fleira eñ Nootteñ fier, Vijn smackar Vatne betur, Gledeñ liwfare eñ Graat-Stafer, Gagn meira Sumar eñ Vetur.

361. Kvolunnm Sælañ liwfre lijtst, Lijkneñ miwkare eñ Reideñ vijst, Svoluneñ þægre eñ Porste, Af Hwngrenu ber ei Sadning sijst, Sællre er Varmeñ Froste.

362. Sikur og Hunaang sætara eñ Gall,

Sielegre Boot eñ Skiemd vg Spioll, Jlmur er Odaun værne, Heilbrygdeñ betre Svott og Sull, Sefiañ Fwanum grærne.

Vidbætt af
Profaste Sr. Porsteine
Ketils-Syne.

Bloomgud Eyk fegre Berbeinum, Ber Gull uiked af Steinunum, Pell dyrra Fœtæks Flijkum, Konglegt Bordhalld med Kræsingum, Kœl-Fædu hiœ Orijkum.

Fœngelse betra Frelsed er, Fullum Skadlegum Vidreisn er, Grøfeñe, glød Uppriſa, Ender Reisnñar Ynde lier, þa eingeñ er Von til Sliſa.

So sem eitt þetta er øðru ſkœr, Epter sem fyrre ritad ſtœr, So er Burtferdeñ betre, Hiervisteñe, þo Hundrad Ar, hlyte eiñ an Jardar-Setre.

Hier er Luckañ sem Hiool-Billting, Hun hefur aungva Stadfesting, Ymiſt vill uppœ verda. Auñur ſkiedur þa Umbreiting, Er Æfena tekur ſkierda.

J hvøria Att sem Eykeñ hraut, Er hun þar fyrr, eins nær eð þraut, Lijfed Mañs Lijkamlega, Hvørt hañ Vanſa eður Vegſemd hlaut, Vidblijfur Eilijflega.

Hœr-

Hærurnar Froomra Heidur tiaast, Høfde sierhvørs þo ecke liaast, fyrre opt fara hliota. Himnesk Korona er Heppne skaast, Heñar Trwader niota.

Hier maa Ottast fyrer Synda-Sid, Sem margañ skilur DRotteñ vid, Einatt Aumkunarlega, Añars Heims fær wtvaleñ Frid, Allskonar sviptur Trega.

O! hvad farsæl er 'signud Saal, Sijfellt heyrande Gudlegt Maal, Lifer vid Lijfsins Strauma, Hun smackar alldrei Eymdar-Kaal, Alla eilijfa Tijma.

Alla Hlute hier Ottast Mañ, Eckert aa Himnum sturla kañ, Jllt burt, Allt Gott i Hende. Eilijfur Sigur, Eckert Bañ. O! Gud veit eg þar lende.

Liwfe JEsu lif i oss hier, So Lifa og Deya kyñum þier, Og til Lijfs eilijfs rijsa, Laat oss sijdañ med Lijfsins Her, Þig lifande DRotteñ prijsa.

Eingeñ heyrer þar Dauda-Doom, Daudañs Følfgan uñvendt i Bloom, Øll Guds Kieñing framkomeñ. Fyrerheitaña fagna eg Room, Frelsa mig DRotteñ, Amen.

(Vidbætt
af Biskupe Mag. Steine.)

O! Hvad betre er eilijf Dyrd, Alldrei sem verdur noog wtskijrd, Eñ alls Heims

Gnægta Giæde? Er þar æ Goodu eingeñ Rijrd, endud Hørmung og Mæde.

Daudeñ framar þar ecke er, Eingeñ Synd nockrum þar spiller, Eingeñ æangraſt af Kijſe, Alla Dyrd ødlaſt Utvalder, J þvi Himneſka Lijſe.

Ædſta Glede Utvaldra er, Ædſta Vegſemd og Farſællder, ad ſiæ Gud eilijſlega: Dyrdar Mynd hañs þar med ſier ber, Meſtu Unun, æan Trega.

Þar ſiæ Utvalder Andlit hañs, Eilijſa Veru riett til Sañs, Preñingareñar þeckia: Ei kom hier ſlijkt fyrer Augſyn Mañs, Eymd og Synd ried þvi hneckia.

Framar þar Øſkaſt eckert kañ, Utvalldra Nægd er Gud med Sañ, ſem ſig þa lætur lijta; Eilijſañ Giæſku Gooda þañ, er gisrde þeim til ſijn flijta.

Fræ Anglite til Anglites, So alldrei gæanga þeſs æ Mis, Siæ hañ Utvallder aller, Þar kiemur eingeñ Eymd nie Slis, J þær Bleſſudu Haller.

Þa mun Gud tala þar vid oſs, Þad meigum reikna miwkañ Koſs, Þad Samtal ſijſt mun þriøota, Eilijſrar Dijrdar er þad Hnoſs; Uñ Eilijſd þeſs ſkulum niøota.

Gud giefur oſs þar Allañ ſig, J oſs Vegſemd hañs Dijrdarlig, Bijr fyrer utañ Enda,

Eckert

Eckert maa sturla Mig eda Pig, Mæda eingeñ kañ henda.

Sælunum er þar Sælañ vijs, Soome, Heidur, Vegsemd og Prijs, Himneska Speke hreppa, Af þessu Gledeñ Eilijf rijs, Alldreige heñe sleppa.

Oll Guds Verk glogt þær þeckia þar, Þar vantar ecke uppaa þar, Lioost skilia Leyndardooma, Og riett Guds allar Ritningar, Reifdar med slijkum Sooma.

Þa þær hefiaſt i Himeniñ, Heilagleika fullkomiñ, Odlaſt þær Eilijflega; Eingeñ þar framan er Syndeñ, Eingañ reyna þar Trega.

Lijkamarner þar liooma skiært, I Lijfe þvi er burtu fært, Fraa þeim Stad Forrotnunar, aan Siwkdooms er þeim alltijd vært, I Skaute Guds Myskunar.

Einglum Samlijker eru þeir, Ei grandar Daudeñ framar meir, Odaudleger þeir eru; Epter þvi Sæl mijn aangraad þreyr, Oh þa Dijrdlegu Veru!

Eilijft Samfielag eiga þa, Einglar og Meñ þar DRotteñ siaa, Aller Utvalder kieña, hvor añañ glader Himnum aa, Hier þo ei litu þeña.

Adam vorn Fyrsta Fadur þar, fæaum vier þeckt aan Tilsagnar, Og vora Modur medur, Evu, sem ad vss alla bar, O hvad sw Farsæld gledur!

Þar

Par sier Fadereñ Soneñ siñ, Sæluſtu Moodur Dootturiñ, Hiooneñ siñ Hiartans Maka, Eirn og sierhver Astvinuriñ, Añañ, og Fognud taka.

J Uñgeingue þeirra erum þa, Eilijſlegana Himnum aa, Vedst Guds Sioon alla kiæter, Ei kuñum slijkañ Fognud saa, sem fyrer oss þar uñbæter.

Gud miñ, þijn mikla Myskun sie, Mier til Hialpar aa Jordnñe, So mikla Myskun þijna, J Himna-Rijke hærst lose, Hvar alldrei kañ ad dvijna.

O Gud! Þu ert vor Adstod hærst, Angist Daudans þa geingur næst, Añast þu Ondu mijna, Hiaa þier alleina Frelse sæst, Og fyrreſt mig Heliar Þijna.

O DROTTeñ! Leat oss Lisa þier, Lijfs medañ oss er auded hier: Christi Blood, Synda Kaameñ, Af-þvoe, Svo ad verdum vier, J Vist med þier sialfum, Amen.